

4. தனி உறுப்பினர் தீர்மானம்.

கல்விச் சலுகைகள் ஏழை மற்றும் சமுதாயத்தில் பின் தங்கிய நிலையிலிருக்கும் மாணவர்கள் அனைவருக்கும் நீட்டிக்கப்படுவது.

திரு. டி. சந்தோஷம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, பின்வரும் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்:—

“That this House recommends to the Government that all educational concessions, scholarships and other benefits be extended to all students who are poor and socially downtrodden irrespective of their caste or religion.”

The Resolution was duly seconded.

MR. CHAIRMAN: Resolution moved—

“That this House recommends to the Government that all educational concessions, scholarships and other benefits be extended to all students who are poor and socially downtrodden irrespective of their caste or religion.”

திரு. டி. சந்தோஷம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, என்னுடைய தோண்டை இன்றைக்காவது என்னோடு ஒத்துழைக்கும் என்ற முழு நம்பிக்கையோடு என்னுடைய தீர்மானத்தை விளக்கி அதற்கு ஆதரவாக ஒரு சில கருத்துக்கள் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படைக் கருத்து யாதெனின் ஹரிஜனங்களுக்கு, இந்துக்களுக்கு, இன்னும் இதர ஜாதியின் அடிப்படையில் சில ஜாதியினருக்கு வழங்கப்படும் உதவித் தொகை, ஸ்காலர்ஷிப், கல்விச் சலுகைகள், இன்னும் இதர நன்மைகள் இனிமேல் ஜாதி மதம் என்ற அடிப்படையில் வழங்கப்படாமல், பொருளாதார நிலையைப் பொருத்து, அதாவது அவர்களுடைய ஏழ்மை நிலையை, அவர்கள் சமுதாயத்தில் அடைந்திருக்கின்ற சூழ்நிலை இவைகளைக் கருதி, அந்த அடிப்படையில் வழங்கப்பட வேண்டுமென்பது. இந்தத் தீர்மானத்தை மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்த்தால், ஏதோ ஹரிஜனங்களுக்கும் சில பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும் விரோதமாக இந்தத் தீர்மானம் வந்திருக்கின்றதோ என்று தோன்றலாம். ஆனால் உண்மையில் அது அப்படியல்ல. இந்தத் தீர்மானம் நிச்சயமாக ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும், ஏழை பிற்பட்ட சமூகத்தினருக்கும் ஆதரவாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றதே ஒழிய, இது அவர்களுக்கு விரோதமாகக் கொண்டு வடப்பட்ட தீர்மானம் அல்ல. நான் ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்தை ஆதரிக்கின்றவன். அவர்களும் எப்போதுமே என்னைப் பரிபூரணமாக ஆதரித்து வந்தார்கள். இது அவர்களுக்கு விரோதமாகக் கொண்டுவந்த

1973 நவம்பர் 24]

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

தீர்மானம் அல்ல. ஹரிஜனங்களுக்கு என்று வழங்கப்படும் சலுகைகளும், நன்மைகளும் உண்மையிலேயே வறுமையில் வாடுகின்ற, சேரியில் வாடுகின்ற விவசாயப் பண்ணைகளில் தொழில் செய்கின்ற அந்தத் தேவை மிக்க மக்களுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்கு என்ற பெயரால் வசதி மிக்க பல மேல் நிலையில் இருக்கின்றவர்கள் தட்டிக் கொண்டு போய்விடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றேன். முன் ஒரு காலம் இருந்தது. அப்போது இருந்த வசதிபடைத்த ஹரிஜனங்கள் எண்ணிக்கை விரல்விட்டு எண்ணக் கூடியதாக இருந்தது. மற்ற ஹரிஜனங்கள் ஏழைகளாக, சமுதாயத்தில் ஒதுக்கப்பட்டவர்களாக வாழ்ந்தார்கள். ஆனால் இப்போது காலம் மாறிவிட்டது. இப்போது பல ஹரிஜனங்கள் கலெக்டர்களாகவும், போலீஸ் சூப்பிரண்டுகளாகவும், என்ஜினீயர்களாகவும், டாக்டர்களாகவும், மாவட்ட நீதிபதிகளாகவும், ஏன் உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகளாகவும், எம்.எல்.ஏ., எம்.எல்.சி., எம்.பி.க்கள் ஆகவும், இப்படி பல உயர்ந்த பதவியில் இருந்து வருகின்றார்கள். ஆனால் இந்தச் சூழ்நிலையில் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று ஜாதியின் அடிப்படையில் சலுகைகள் ஒதுக்கப்படுமானால், நான் நினைக்கிறேன், இந்தச் சலுகைகள் கலெக்டர் மகனுக்கும், இன்னும் இதர உயர் நிலையில் உள்ளவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் தான் சேருமே அல்லாது உண்மையில் அது போய்ச்சேரவேண்டிய இடமாகிய சேரியில் வாழ்கின்ற ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு அது போய்ச் சேராது என்பதுதான் என்னுடைய நம்பிக்கை. நடைமுறையில் இருக்கின்ற ஒரு உதாரணத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். ஏதாவது ஒரு கல்லூரியில் எம். எஸ்ஸி-யில் இரண்டு சீட்டுகள் அல்லது எம்.பி.பி.எஸ்ஸில் இரண்டு சீட்டுகள் இருக்கின்றன என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அல்லது டெபுடி கலெக்டர் உத்தியோகத்திற்கு, நேர்முகத் தேர்வு ஹரிஜனங்களுக்கு நடத்தி, தேர்ந்தெடுத்து அமர்த்த ஒரு இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அந்த இடத்திற்கு ஒரு ஹரிஜன கலெக்டருடைய மகன், ஒரு ஹரிஜன டாக்டருடைய மகன், ஒரு ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.-வினுடைய மகன், அவர்களைப்போல் ஒரு ஹரிஜன ஏழைப் பண்ணையாள் மகன் இவர்களெல்லாம் சேர்ந்து விண்ணப்பம் செய்கின்றார்கள் என்றால், அந்த நேர்முகத் தேவிலே யாருக்கு வெற்றி கிடைக்கும் என்று நான் கேட்கின்றேன். நான் என்ன நினைக்கிறேன்? நிச்சயமாக அந்தப் பண்ணையாள் மகனுக்கு அது கிடைக்காது. கலெக்டருடைய மகனுக்கோ, எம்.எல்.ஏ.-னுடைய மகனுக்கோ இதர பெரிய பதவியில் உள்ள வருடைய மகனுக்கோதான் கிடைக்குமே தவிர, உண்மையில் இந்த இடங்கள் எந்த நோக்கத்திற்காக ஒதுக்கப் பட்டனவோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறுதது

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

[1973 நவம்பர் 24]

என்று நினைக்கிறேன். இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உள்ளன. ஒன்று, தகப்பனருடைய செல்வாக்கு. அதன் மூலம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சிபாரிசு. இரண்டு, ஒருவேளை அந்தச் செல்வாக்கும் அந்தச் சிபாரிசும் தலையிடாமல் இருந்தால்கூட, அந்த மேல் வகுப்பில் இருக்கின்ற அந்த மாணவர்கள் ஒரு பெரிய குடும்பத்திலிருந்து வந்தவர்கள். நேர்முகத் தேர்வில், இண்டர்வியூவில், நிச்சயமாக அந்தச் சேரியில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற ஏழை ஹரிஜன மாணவனைக் காட்டிலும் மற்றவர்கள் நல்லவிதமாக பதில் அளிப்பார்கள். ஆக இண்டர்வியூவில் அதிக மார்க்குகள் கிடைக்கும். அவர்கள்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற வாய்ப்பு ஏற்படும். அந்த ஏழை ஹரிஜன மாணவருக்குக் கிடைக்காது. ஆகவே ஜாதி அடிப்படையில் மட்டும் இந்தச் சலுகைகள் கொடுக்கப்படுமேயானால், பணக்கார அல்லது நல்ல அந்தஸ்திலுள்ள ஒரு சில குடும்பங்களிலிருந்து வருகின்ற ஹரிஜனங்களுக்குத்தான் அந்தச் சலுகைகள் போய்ச் சேருமே தவிர, உண்மையிலேயே குடிசையிலே வாழ்கின்ற ஏழை ஹரிஜனங்களுக்குப் போய்ச்சேராது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். மற்றொரு உதாரணத்தைக் கூற விரும்புகிறேன், கற்பனையான உதாரணம்தான். நடைமுறையிலும் சாத்தியம் உள்ளதுதான். ஒரு ஹரிஜன கலெக்டர் இருக்கின்றார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவருடைய நேர்முக எழுத்தர், பர்சனல் கிளார்க் ஒரு பிராமணர். அவருடைய கடைநிலை ஊழியர், பியூன், ஒரு கிருத்துவர். இந்த மூன்று பேர்களுக்கும் குழந்தைகள் இருக்கின்றார்கள் என்ற வைத்துக்கொள்வோம். இந்த மூன்று பேரும் கல்லூரியில் சேர்ந்து படிக்கப் போகின்றார்கள். அங்கே ரூ. 1,500 மாதச் சம்பளம் வாங்குகின்ற ஹரிஜன கலெக்டருடைய குழந்தைக்கு கல்விச் சலுகை, ஸ்காலர்ஷிப் உண்டு. ஆனால் ரூ. 250 மாதச் சம்பளம் வாங்குகின்ற பிராம்மண எழுத்தர் மகனுக்குக் கிடையாது; ரூ. 150 மாதந்திரச் சம்பளம் வாங்குகின்ற கிருத்துவ பியூன் மகனுக்கும் கிடையாது. இது நியாயமா? இந்த நிலை நீக்கப்பட வேண்டாமா? இந்த அநீதியான முறை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டாமா என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதையொட்டி மற்றொரு உதாரணத்தைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு சேரியிலே அடுத்தடுத்த குடிசைகளிலே இரண்டு பங்காளிகள் குடியிருக்கின்றார்கள். ஒரே முதாதையருடைய வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், ஒருவன் பெயர் ராக்கப்பன். அவன் இந்து. அடுத்த குடிசையில் இருப்பவன் பெயர் ராயப்பன். அவன் கிருத்துவன். இந்த இரண்டு பேர்களிலே . . .

(குறுக்கீடு)

1973 நவம்பர் 24]

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

... ராயப்பன் என்று சொல்லிவிட்டேனா? வேறு எந்தப் பெயரையாவது வைத்துக்கொள்ளுங்கள். சந்தோஷம் என்று வைத்துக்கொள்வோமா? சரி, சந்தோஷம் என்றே வைத்துக்கொள்வோம். இந்த இரண்டு பேர்களுடைய குழந்தைகளுமே கல்லூரிக்குச் சென்றால், பி.ஏ. அல்லது பி.எஸ்ஸி.-யில் சேர்ந்தால், ராக்கப்பனுடைய குழந்தைக்குச் சலுகைகள் உண்டு. ஆனால் இந்த சந்தோஷத்தின் குழந்தைக்கு மட்டும் மதத்தின் அடிப்படையிலே அந்தச் சலுகைகள் மறுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் சந்தோஷத்தின் குழந்தை உண்மையில் கல்வியில் ஆர்வமுள்ளவனாக, திறமையுள்ளவனாக இருக்கலாம். உண்மையிலேயே இவ்வந்தான் ஏழையாகக் கூட இருக்கலாம். ராக்கப்பன் குழந்தைக்கு கல்விச் சலுகைகளைக் கொடுத்து, சந்தோஷத்தின் குழந்தைக்கு மாத்திரம் கொடுக்காதது நிச்சயமாக அநீதி என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் இருந்த மாவட்டமே, மதுரையில் ஓய்.எம்.சி.ஏ.-யில் ஒரு கருத் தரங்கு நடத்தினோம். இரண்டு நாட்கள் நடந்தது. அந்தக் கருத்தாங்கிலே பேசிய பொருள் என்ன? 'ஸ்டுடன்ஸ் அன்டிரெஸ்ட்'. இதிலே முதல் நாளிலே நான்கு பெரியவர்கள், அதாவது கல்லூரி முதல்வர், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள் இவர்கள் எல்லோரும் பேசினார்கள். இரண்டாவது நாள் கருத்தாங்கிலே நான்கு மாணவர்கள் பேசினார்கள். அந்த நான்கு மாணவர்கள் பேசியபோது கூறிய கருத்து என்ன தெரியுமா? அவர்கள் சொன்னார்கள் இந்த மாணவர்கள் மத்தியிலே ஒழுக்கக்கேடு, ஸ்டிரைக் இவைகள் எல்லாம் அனாவசியமாக ஏற்படுவதற்குக் காரணமே, ஜாதியின் பெயரால் மட்டுமே, கல்வி கற்க விருப்பமில்லாதவர்களுக்கும் கல்வி கற்கத் தகுதியற்றவர்களுக்கும், ஸ்டடியில் ஆப்டிடியூட் இல்லாதவர்களுக்கும் நிறைய ஸ்காலர்ஷிப் வழங்கிவிடுவது. அவர்கள் படிப்பதற்காக வருவதில்லை, ஏதோ ஸ்காலர்ஷிப் வாங்கிக்கொண்டு உல்லாசமாகப் பொழுதைப் போக்கலாம் என்ற நோக்கத்தோடு மாத்திரம் கல்லூரியில் வந்து சேர்ந்துவிடுகின்றார்கள். அவர்கள் தான் அனாவசியமான ஸ்டிரைக்குகளைத் தூண்டுகிறார்கள். அவர்களால்தான் இந்த ஒழுக்கக்கேடுகள் எல்லாம் நடக்கின்றன என்று அந்த மாணவப் பிரதிநிதிகளில் ஒருவர் கூறினார். ஆகவே இந்தக் கல்விச் சலுகைகளை மதத்தின் அடிப்படையிலே, அவர்களுடைய ஸ்டடி ஆப்டிடியூட்-ஐக் கருதாமல், தகுதியைக் கருதாமல், வறுமையைக் கருதாமல், தேவையைக் கருதாமல், இன்டிஸ்கிரிமினேட்டாக, ஒரு கண்மூடித் தனமாக வழங்குவதன் மூலமாக இப்படிச் சில கேடுகள் ஏற்படுகின்றன. இறுதியாக ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். நாம் சொல்லுகிறோம், ஜாதிகளை ஒழிக்க வேண்டுமென்று. சமத்துவ சமதர்ம

384 கல்விச் சலுகைகள் ஏழை மற்றும் சமுதாயத்தில் பின் தங்கிய நிலையிலிருக்கும் மாணவர்கள் அனைவருக்கும் நீட்டிக்கப்படுவது

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

[1973 நவம்பர் 24]

சமுதாயம்தான் நமது இலட்சியம் என்று அடிக்கடி மேடைகளிலே கூறுகின்றோம். ஆனால் நடைமுறையில் ஜாதியின் அடிப்படையில்தான் கல்விச் சலுகைகளைக் கொடுக்கிறோம். இதன் விளைவு என்ன என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அது ஜாதி உணர்வினைத் தூண்டுகின்றது. மாணவர்களுடைய இளம் உள்ளங்களிலே 'Caste consciousness' உருவாக்குகிறது. அவர்களுடைய மனதிலே வாழ்விலே, ஜாதி என்பது நிரந்தரமாக இருந்துவிடுகிறது. இப்படிப்பட்டதொரு அடிப்படை இருக்க வேண்டுமா என்பதை இப்போதே நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

நான் நீண்ட நேரம் பேச விரும்பவில்லை. இந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படை நோக்கங்கள் வெளிப்படையாக அறிந்துகொள்ளத்தக்கவைதான். இதிலே நான் நீண்டதொரு விளக்கத்தைத் தர விரும்பவில்லை. நமது மாநிலத்தில் நாம் சோஷலிஸத்தை நோக்கி வெற்றி நடைபோட்டுச் செல்லுகிறோம் என்று பெருமைப்படுகிறோம். ஆனால் சோஷலிஸத்தை இறுதி இலட்சியமாகக் கொண்டிருக்கிற ஒரு நாட்டிலே ஜாதி மதம் என்பவை இந்த அளவிற்கு வற்புறுத்தப்பட வேண்டுமா, ஜாதி மத அடிப்படையில்தான் மனிதனுடைய கருத்துக்களும் எண்ணங்களும் உருவாக வேண்டுமா? கல்விச் சலுகைகள் போன்றவற்றினை இன்னும் ஜாதியின் அடிப்படையில் தான் வழங்கிக்கொண்டிருக்க வேண்டுமா என்பதைத் தயவு செய்து இந்த நேரத்தில், தலைவரவர்களே, ஆட்சியில் உள்ள பொறுப்புமிக்கவர்கள் சற்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு காலத்தில் இந்த அடிப்படையிலே சில சலுகைகளைக் கொடுப்பதற்கு நியாயம் இருந்தது. ஆனால் இப்போதுள்ள மாறுபட்ட நிலையில் அவை இன்னமும் வற்புறுத்தப்பட வேண்டுமா? நாம் சோஷலிஸ சமுதாயத்தை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். அந்த நிலையில் நாம் இப்பிரச்சினைகளை பொருளாதார அடிப்படையில் அணுக வேண்டும். ஒருவர் எந்த ஜாதி அல்லது மதத்தைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும், அவர் உண்மையிலேயே வறுமையில் உள்ளவரா, அவருக்குக் கல்வி கற்க விரும்பும் இருக்கின்றதா, அவருக்கு வேண்டிய திறமை இருக்கின்றதா என்பதையெல்லாம் பார்த்து, அந்த அடிப்படையில் அவருக்குச் சலுகைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டுமேயன்றி ஜாதியின் அடிப்படையில் மட்டும் கொடுப்பது எந்த விதத்திலும் நியாயமாகாது என்றே இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை எந்த நேரத்தில் வற்புறுத்தலாம் என்றால், இரண்டு ஏழைகள், வேறு ஜாதியைச் சார்ந்தவர்கள், ஒரே திறமை மிக்கவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றால், அந்த நேரத்தில் யாருக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பது என்று இருந்தால், அப்போது வேண்டுமானால் அந்த அடிப்படையில் கொடுக்கலாமே தவிர,

1973 நவம்பர் 24]

[திரு. க. அறிவழகன்]

ஜாதியின் அடிப்படையிலேயே இந்தச் சலுகைகளைக் கொடுப்பது நியாயத்திற்கு விரோதமானதாகும் என்பதே என்னுடைய கருத்து. இது சோஷலிஸ்ட் கருத்துக்கும் முரணானது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எனவே ஜாதி அடிப்படை என்பதை விட்டுவிட்டு, பொருளாதார அடிப்படையில் மட்டும் இப்படிப்பட்ட சலுகைகளை வழங்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இதைச் சொல்லும் இதே நேரத்தில், இதற்கான மாற்றுத் திட்டம் என்று எது ஒன்றையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்பவில்லை. இந்த நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டுமென்று மட்டும்தான் சொல்லுகின்றேன். பொருளாதார அடிப்படையில் இந்த மாற்றங்கள் இருக்க வேண்டுமென்று நான் இப்போது சொல்லும் இந்தக் கருத்தை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளுமானால், அந்த அடிப்படையில் அதை எப்படி அமைக்கலாம் என்பதை யோசிப்பதற்கு மேலதிகாரிகளைக் கொண்டதொரு குழுவினை அரசு அமைத்து, ஒரு மாதம் இல்லை, இரண்டு மாதங்களிலே அக்குழு ஒரு மாற்றுத் திட்டத்தைத் தயாரித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிடுவது சிரமமாக இருக்காது. இப்படி ஒரு மாற்றுத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, அதை வரும் கல்வியாண்டிலிருந்தே நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த நல்ல கருத்தை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் இந்த நியாயமான கோரிக்கையை முழு மனத்தோடு ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, மாண்புமிகு தலைவரவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்து அமருகிறேன்.

திரு. க. அறிவழகன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்தத் தீர்மானத்தின் கீழ் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கான வாய்ப்பினைக் கொடுத்ததற்காக தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படை நோக்கம் ஜாதி மத வேறுபாடுகள் மாற வேண்டும் என்பதாகத்தான் இருக்கும் என்று கருதி, இவ்வாறு ஜாதி சமய வேறுபாடுகளைக் களைவதற்கான எல்லா முயற்சிகளிலும் நாடும், மக்களும், அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்பதில் எனக்கு எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் கிடையாது. அதே நேரத்தில் சமுதாயத்தில் ஏழையாகவும் பின் தங்கியவர்களாகவும் உள்ளவர்களுக்கு, எம்மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்

[திரு. க. அறிவுழகன்]

[1973 நவம்பர் 24]

தாலும் ஏழையாக உள்ள எல்லோருக்கும், கல்வியில் பின் தங்கிய நிலையிலுள்ள எல்லோருக்கும் சலுகைகள் ஒரு மனதாக வழங்கப்பட வேண்டுமென்று இந்தத் தீர்மானம் வற்புறுத்துகின்றது. இதிலே இரண்டு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன.

ஒன்று, இந்து சமுதாயத்தினைச் சார்ந்த ஏழைக் குழந்தைகள் அனைவருக்கும், ஆதித் திராவிட மக்கள், பின் தங்கிய நிலையிலுள்ள மக்கள், அனைவருக்கும் இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் முழுமையாகத் தரப்படுகின்றனவா, அந்த அளவிற்கு நமது நிதி நிலை இருக்கின்றதா என்பது முதல் கேள்வி யாகும். இரண்டாவது, அதே நிலையில் வருந்திக்கொண்டிருக்கின்ற, வாழ்க்கையில் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கின்ற சமுதாயத்திலுள்ளவர்கள் சிலர், ஒரு சில காரணத்தினால் மதம் மாறிய காரணத்தினால், இந்தச் சலுகைகளைப் பெறமுடியாததொரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. அரிசன மக்கள் வாழும் பகுதிகளுக்கு நான் சென்றிருந்த நேரங்களிலே, இந்து சமுதாயத்தைச் சார்ந்த ஏழை அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகள், அங்கே உள்ள கிருத்துவ சமுதாயத்தைச் சார்ந்த ஏழைக் குழந்தைகளுக்கும் கிடைக்கக்கூடாதா என்று நான் எண்ணியதுண்டு. ஆதித் திராவிடர்களாக இருந்து பின்னர் கிருத்துவர்களாக மதம் மாறியதன் காரணம், அவனது தந்தை காலத்திலோ அல்லது பாட்டன் காலத்திலோ அப்படி மதம் மாறியதற்குக் காரணம், அந்த நேரத்திலே அவர்களுக்கு அப்படி மாறினால் கல்விச் சலுகைகள் கிடைக்கின்றன என்பதுதான். அப்படி மதம் மாறியவர்கள் இன்றையதினம் சமுதாயத்தில், இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் உள்ள சில சட்டங்களின் காரணமாக, அந்தக் கல்விச் சலுகைகளைப் பெற முடியாததொரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இப்போது அவர்களுக்கு அந்தச் சலுகைகள் மறுக்கப்பட்டதன் விளைவாக இப்படி மதம் மாறிய அந்தச் சமுதாயத்தினர் கல்வித் துறையில் எந்த விதமான முன்னேற்றத்தையும் பெற முடியாததொரு சூழ்நிலையில் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் இதே நிலையில் ஏழைகளாக உள்ள வேறு சில சமுதாயத்தினருக்குப் பல சலுகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்து சமுதாயத்திலேயே 'கௌண்டர்' என்று போட்டுக்கொண்டால், அவர் உயர்ந்த ஜாதியைச் சார்ந்தவர், அவருக்குச் சலுகை கிடையாது. ஆனால் அவருடைய பாட்டனாரோ அல்லது தகப்பனாரோ 'கௌண்டன்' என்று போட்டுக்கொண்டிருந்தால், அவர் தாழ்ந்த ஜாதியைச் சார்ந்தவராகக் கருதப்பட்டு, பல சலுகைகளைப் பெறுகின்றார். இந்த நிலைகள் எல்லாம் காலப்போக்கிலே மாற்றப்படத்தான் வேண்டும் என்பதில் இரண்டு கருத்துக்களுக்கு இடமில்லையென்றே கருதுகின்றேன். இந்தத் தீர்மானத்தின்படி நாம் முழு மாற்றங்களைச் செய்யக்கூடிய நிதி வசதிகளைப் பெற்றிருக்கவில்லை என்றாலும், என்றைக் காவது ஒரு நாள் இப்படிப்பட்ட மாற்றங்களைக் கொண்டு வரத்தான் வேண்டும்,

1973 நவம்பர் 24]

[திரு. க. அறிவுழகன்]

இந்த மாற்றங்களை நாம் அடையத்தான் வேண்டும், எல்லாம் எல்லோருக்கும் என்ற சூழ்நிலை வரவேண்டும் என்பதில் எந்தவிதமான ஐயப்படும் இல்லை. மேலை நாடுகளிலே 16 வயது வரையில் எந்தவிதமான பாகுபாடும் பாராமல் எல்லோருக்கும் சமவாய்ப்பளித்து கல்வியளிக்கின்றார்கள். அது போன்று நமது நாட்டிலும் நாம் வகுத்துக்கொண்டுள்ள இந்திய அரசியல் சட்டப்படி நாட்டிலுள்ள அனைவருக்கும் கல்வித்துறையில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்குச் சமமான கல்விச் சலுகைகளும் அரசாங்க உதவித் தொகையோடு அளிக்கப்படும் உணவும் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அரசியல் சட்டப்படி அனைவருக்கும் கல்வி என்ற நோக்கத்தை, பத்து அல்லது பதினைந்து ஆண்டுக்காலத்திலே நிறைவேற்றியிருக்கவேண்டிய ஒன்றை, நாம் நிறைவேற்றி முடிக்க முடியாத சூழ்நிலையில், இன்னும் நாட்டிலுள்ள எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் கட்டாயக் கல்வி யினைத் தந்தாக வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கின்றோம். இந்திய அரசியல் சட்டப்படி வேற்றுமை பாராமல் எல்லா பிள்ளைகளுக்கும் அடிப்படைக் கல்வியினை அளிப்பதில் எந்த விதமான வேற்றுமையும் காட்டப்படக்கூடாது என்பதை நான் இந்த மன்றத்தில் வற்புறுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். ஆனால் உயர்நிலைக் கல்விக்குப் பிறகு கல்லூரிக் கல்வி என்று வரும்போது, அதில் எப்படிப்பட்ட சலுகைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் மிக முக்கியமான பிரச்சினையாக அமைந்திருக்கின்றது. இதுபற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். மேலும் இன்றைக்கு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்கள் விஷயத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்களிடையே ஏழைக் கிருத்துவர்களுக்கு அங்கே எந்த விதமான சலுகையும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. மேலும் இந்த நேரத்திலே நான் குறிப்பிட விரும்புவது செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலே இதற்கு முன்பு நமது அரசு வழங்கி வந்த கொடை இப்போது நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்குச் சொல்லப்படுகின்ற காரணம், நாம் ஆசிரியர்களாக அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து, பின்னர் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளைத் தரும் சூழ்நிலையிலில்லை. வேண்டுமானால் ஆசிரியர் பயிற்சி வேண்டுவோருக்குப் பயிற்சி தருகிறோம், ஆனால் கொடை வழங்கி அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று பதிலறுக்கப் பட்டது. நாம் சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டும். நமது நாட்டிலே இடைநிலை ஆசிரியர்களாக ஆக வேண்டும் என்று விரும்பும் எல்லோரும் வாழ்விலே மிகவும் பின் தங்கியவர்களாக, வசதி குறைந்தவர்களாகத்தான் இருக்கின்றார்கள். எனவேதான் இந்தப் படிப்பிற்கு முன் வருகின்றார்கள் என்பதை நாம் அனைவருமே அறிந்திருக்கிறோம். இதை அறிந்திருந்தும் அவர்களுக்கு உள்ள

[திரு. க. அறிவுழகன்]

[1973 நவம்பர் 24]

சிறு உதவிகளையும் நிறுத்திவிடுவது என்பதை மீண்டும் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்பது எனது தாழ்மையான கருத்தாகும். அதிலும் நமது நாட்டிலே உள்ள ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளை விரல்விட்டு எண்ணிவிடக்கூடும். படிக்கும் மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கையும் மிகக் குறைவே. எனவே மிக்க ஏழைக் குடும்பங்களிலிருந்து ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு வரக்கூடிய அந்த மாணவர்களுக்கு இப்போது நிறுத்தப்பட்டுள்ள சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தில் இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, ஒரு காலத்தில் மதச் சார்பு காரணமாக மத வேறுபாடுகளிலே, மதம் மாறியவர்களிலே, கிருத்துவச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றால் அவர்கள் கல்வித் துறையிலே மிக முற்போக்கான இடத்தை அடைந்து விட்டவர்கள் என்ற நோக்கம் இருந்தது. உயர்திரு சந்தோஷம் அல்லது அவர்களுடைய உறவினர்களைப் பார்க்கிற நேரத்தில், உண்மையிலேயே அந்த இடத்தை அவர்கள் அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய சமுதாயத்தினுடைய ஜாதி வேறுபாடுகள் கிருத்துவ சமுதாயத்திலும் இருக்கின்றன என்று உணருகிற நேரத்தில், மிகத் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கிற மக்கள் நிச்சயமாக கிருத்துவ சமுதாயத்தில் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், கல்வித் துறையிலே அவர்கள் பெரும் முன்னேற்றம் அடைய முடியவில்லை என்று காண்கிறேன். ஆக, எல்லோருக்கும் எல்லா விதமான சலுகைகளும் அளிக்கத் தக்க வசதி நம் அரசுக்கு இல்லையென்றாலும், அதிலே மிகுந்த ஏழைகள், வாழ்க்கையிலே வசதியற்றவர்களாக இருக்கிறவர்களுக்கு, அவர்கள் கிருத்துவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களானாலும், முஸ்லீம் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களானாலும், வேறு எந்த மைனாரிட்டி வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களானாலும், மைனாரிட்டிகளுக்கு நாம் பெரும் உதவிகளை, தனிப்பட்ட உரிமைகளைத் தர வேண்டுமென்று பேசிக்கொண்டிருக்கிற, அரசியல் சட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற, இந்தச் சூழ்நிலையில் சலுகைகளைத் தருவதிலே ஒன்றும் முழுத் தவறில்லை என்பது என்னுடைய எண்ணமாகும். ஆனால் இந்தச் சலுகைகள் ஆதித் திராவிட மக்களோடு போட்டி போட்டுக் கொண்டு பெறக் கூடிய சலுகைகளாக நிச்சயமாக அமைந்து விட முடியாது. இந்திய உப கண்டத்தில் இருக்கிற ஏறத்தாழ 15 கோடி ஆதித் திராவிட மக்களைப் பார்க்கிற நேரத்தில், அவர்கள் பின் தங்கியிருக்கிற சூழ்நிலையில், அவர்களில் பெரும் பகுதியினர் இந்து சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஆதித் திராவிட மக்களாக சேரிகளிலே வாழ்கிறார்கள். என்றென்றைக்கும் அவர்கள் வாழ்க்கையிலே முன்னேற முடியாது என்று இன்றைக்கும் அவர்களைப் பார்க்கிற நேரத்தில் தோன்றுகிறது. இந்தச் சூழ்

1975 நவம்பர் 24]

[திரு. க. அறிவழகன்]

நிலையில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சலுகைகளை வேண்டுமானால் இன்னும் அதிகப்படுத்தலாம். ஆனால் மற்ற சமுதாயத்திற்குத் தரப்படுகிற சலுகைகள், முக்கியமாக கிருத்துவ சமுதாயத்திற்கு அதைச் சேர்ந்திருக்கிற ஏழைக் குடிமகனுக்குக் கொஞ்சம் சலுகைகளைக் கொடுக்கத் தொடங்கலாம் என்பது என்பது உடைய எண்ணமாகும்.

நண்பர் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் எல்லாவிதமான உரிமைகளும் தர வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஒரு வேளை ஆதித் திராவிட மக்களுக்கு பல்வேறு கல்லூரிகளிலே அட்மிஷன் தருகிற நேரத்திலே அவர்களுக்கு இடம் ஒதுக்கப்படுவது போல, இவர்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்வார்களானால், அது அவ்வளவு பொருந்தி வராததாகும். இத்தனை இடங்கள் ஒதுக்கித் தான் திர வேண்டுமென்று சொல்வது பொருந்தாததாகும். ஆனால் அதே நேரத்தில் மைனாரிட்டி வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுக்கென்று சில உரிமைகள் இருக்கின்றன என்று வற்புறுத்துவதிலே முழுப்பொருள் இருந்தாலும், கல்வி நிலையங்களை நடத்துவதிலே தங்களுடைய கல்வி நிலையங்களில் இருக்கிற ஆசிரியர்களை நடத்துவதில் அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் ஜனநாயகப் பண்போடு நடந்துகொள்ளவேண்டுமோ அப்படி நடந்து கொள்வதில்லை. இப்படி ஜனநாயகப் பண்புகளோடு, தங்களுடைய பள்ளிகளில் தங்களுடைய மதத்தைச் சார்ந்த ஆசிரியர்களின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கிற நேரத்தில் நியாயமான முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கின்ற பெருந்தன்மையும் அவர்கள் பெற்றாக வேண்டும். அதே போன்று கிருத்துவ சமுதாயம், அவர்கள் நடத்துகிற பள்ளிகளிலே—ஒருவேளை எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் உதவி வழங்குகிற திட்டம் அரசிடம் இருந்தாலும்--மற்ற எல்லா சமுதாயத்தினருக்கும் உதவி வழங்குகிற ஒரு புதுத் திட்டத்தையும் கொண்டு வர வேண்டும். இரு பக்கமும் உதவிகள் தொடங்கியாகவேண்டும். அப்படித் தொடங்கப்படுவதற்கு ஒரு அடிப்படை நோக்கமாக இந்தத் தீர்மானம் இருந்தாலும், அதே நேரத்தில் இந்தத் தீர்மானம் எல்லா விதமான வசதிகளையும், வாய்ப்புகளையும் தர வேண்டுமென்று சொல்கிற காரணத்தினால், இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முழுதும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதைச் சொல்லி, ஆனால் இந்தத் தீர்மானத்திலுடைய அடிப்படையான கருத்து ஒரு காலத்தில் வந்துதான் திரவேண்டுமென்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லி இந்த அளவில் அமைகிறேன்.

[1973 நவம்பர் 24]

* தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, பாராட்டு தலுக்குரிய உறுப்பினர் அருமை நண்பர் திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானம் விரிந்த உயர்ந்த மனப்பான்மையோடு பார்க்கிறபோது, நூற்றுக்கு நூறு வரவேற்கத் தக்கது. ஆனால் இதை லட்சிய பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்ளலாமே தவிர, இன்றைக்கிருக்கிற யதார்த்த நிலைமைகளைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், அவர்கள் சில பெயர்ப்பட்டியலைப் போட்டுச் சொன்னார்கள்—இவ்வளவு பேர்கள் உயர்நீதி மன்றத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள், ஆட்சித் தலைவராக வந்திருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். மொத்த அரிஜன் தொகையையும் வந்திருக்கிற உயர் பதவிகளையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு விழுக்காடு போட்டுப் பார்த்தால் இந்தப் பதவி உயர்வுகள் தசாம்சப் புள்ளியில் வருமே தவிர, நூற்றுக்கு இத்தனை என்று எண்ணிட்டுப் பார்க்கக் கூடிய விழுக்காடாக வராது. அப்படி வந்திருக்கிற விழுக்காட்டையும், கிருத் துவ மதம் மாறிய அரிஜனங்களுக்கும், இந்து அரிஜனங்களுக்கும் மக்கள் தொகை அடிப்படையில் விழுக்காடு போட்டுப் பார்த்தால், இந்து சமூகத்தைச் சேர்ந்த அரிஜன் மாணவர் எண்ணிக்கை அல்லது உத்தியோகஸ்தர் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாக இருக்கும் என்ற எனது கருத்தில் மாண்புமிகு நண்பர் திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் உடன்படுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர் மிகப் பெரிய சித்தாந்தங்களைப்பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். மிகப் பெரிய சோஷலிச சமுதாயத்தை நோக்கிப் போகிறபோது, தடைகள் ஏன், தடைகள் ஏன் என்று கேட்டார்கள். அது மிக நியாயமான கேள்வியாக அரசியல் பார்வையிலே தோன்றும். ஆனால் ஒருவர் 100 அடிக்கு முன்னால் நின்று கொண்டிருக்கிறார். இன்னொருவர் 100 அடிக்குப் பின்னாலே நின்று கொண்டிருக்கிறார். இந்த 100 அடிக்குப் பின்னால் நிற்கிறவர் முதலில் 100 அடிக்கு முன்னால் இருக்கிறவரைச் சாருகிற வரையில், முன்னாடி இருக்கிறவரை ஓடாமல் தடுப்பது ஒரு தவிர்க்க முடியாத சமூக நீதி, ஒரு சோஷியல் ஜஸ்டிஸ் ஆகும் என்று கருதுகிறேன். அதுவும் குறிப்பாக அரிஜன் சமுதாயத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, கிருத்துவ சமுதாயத்திலே இன்னும் அவர்களை அரிஜன் என்று சொல்கிறார்களா என்பது எனக்குத் தெரியாது. பொதுவாக இந்திய நாடு விடுதலை பெற்ற பிறகு, இந்து மதத்தினுடைய சாபக்கேடு, ஒரு கறை படிந்த வரலாறு, இந்து மதச் சமயத் தலைவர்களும், கோயில்களும் வெறும் புரோகிதத்திலே போனதால், கோடிக்கணக்கான மக்கள் பாழான சேரிகளிலே விடப்பட்டார்கள். மத ரீதியாக அவர்களுக்கிருந்த கறையை, அவர்களுக்கிருந்த குறையை நீக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் மிகப் பெரிய சமரசத்தை, ஏசுவையும், அல்லாவையும் பிரார்த்தனை மேடைகளில் கூப்பிட்ட

1973 நவம்பர் 24] [தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

காந்தியடிகள் அரிஜன் என்ற பெயரைச் சூட்டி அவர்களைத் தனிப்பட்ட முறையிலே கரையேற்ற வேண்டுமென்று இந்த திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்த அண்ணல் காந்தியடிகளோ அல்லது அமரர் நேருஜி அவர்களோ, அதைப் போலவே அதைத் தொடர்ந்து நடைமுறைப்படுத்தி வருகிற நமது தமிழக அரசோ, எந்தவிதமான மத வேறுபாடுகளும் இல்லையென்று சொன்னாலும் கூட, கிருத்துவ சமுதாயத்தைப் பொறுத்த வரையில், அவர்கள் ஏழையாக இருந்தாலும் கூட, இன்றைக்கு நான் ஒரு சமய நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தவன் என்றாலும், வேட்கமில்லாமல் உண்மையை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், அவர்களுக்கு சர்ச்சம் ஆதரவாக இருக்கிறது, அரசும் ஆதரவாக இருக்கிறது. இன்னும் கோயில்கள், மடங்கள் இந்து அரிஜனங்களுக்கு ஆதரவு தருகிற இடங்களாக மாறவில்லை. நம்முடைய மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சரவர்கள் அண்மைக் காலமாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனாலும் இன்னும் கூட அரசுக்கு அரசுத் துறைக் கல்லூரிகளுக்கு அற நிலையங்களுடைய பணத்தை எடுத்து டைவர்ட் பண்ணாமல் இந்து அற நிலையக் கல்லூரிகளை அதிகப்படுத்தி, இந்து அற நிலையங்களே கல்லூரிகள் நடத்துகிற முறையை ஏற்படுத்தி, ஒருவர் நான் இந்து அரிஜன் என்று சொன்னால் கோயில்களும், மடங்களும் அவருக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கக் கூடிய சமுதாய அமைப்பு என்றைக்குத் தோன்றுகிறதோ, அன்றைக்குத்தான் கிருத்துவ அரிஜன்; இந்து அரிஜன் என்ற வேற்றுமை மறையுமே தவிர, அது வரை மாறாது. இந்த மடங்கள், கோயில்களைப் பொறுத்தவரை, நம்முடைய அறநிலைய இலாகா இன்னும் கடுமையான வழியை நடைமுறைப்படுத்தி அந்தப் பணங்களை அரசு நிறுவனங்களுக்கு மாற்றாமல், அந்தந்த அறநிலையங்களே கல்லூரிகளை நடத்த வேண்டும், மாணவர் இல்லங்களை நடத்த வேண்டுமென்று செய்ய வேண்டும். ஒரு கிருத்துவ அரிஜன் மாணவன் ஐ. ஏ. எஸ். பயிற்சி பெறுவதற்கு, தேர்ச்சி பெறுவதற்கு கிருத்துவ மிஷனில் கல்லூரி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்து அரிஜன் மாணவனுக்கு என்ன விடுதியை கோயில்கள் அல்லது மடங்கள் நடத்துவது என்பது கூட இன்னும் முடியாத ஒன்றாக இருக்கிறது. காரணம், பழக்கங்கள் மாறவில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் இந்து அரிஜன், கிருத்துவ அரிஜன் என்பதை உயர்ந்த லட்சிய நோக்கில் பகுத்துப் பார்க்க முடியாமல் போனாலும் கூட, அவர்கள் இருக்கிற நிலைமை, பின் தங்கிய நிலைமையாக, மிகப் படுமோசமான நிலைமையாக இருக்கிறது. இவர்கள் நிராதரவாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உத்தரவாதம் தரக்கூடிய ஒன்றையொன்று இன்றைக்கு அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தருவது ஒன்று தான். வேறு ஒன்றும் இருக்க முடியாது.

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1973 நவம்பர் 24]

சென்ற தடவை நம்முடைய மேல் சபைக்கு நண்பர் திரு. சந்தோஷம் வந்திருந்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இல்லாது போனாலும் கூட, அப்போது விவாதம் நடந்தது. இப்போது அண்மைக்காலமாக, தமிழக அரசு, கல்வித் துறைச் சலுகையை பொறுத்தவரை, அரிஜனங்களுக்கும், மதம் மாறியிருந்தால் கொடுக்கலாம், இந்தத் தலை முறையில் மதம் மாறியவர்களாக இருந்தாலும் கொடுக்கலாம் என்று ஏற்கெனவே இருந்த விதியை மீறிச் செய்திருக்கிறது. இன்னும் தெரிவாகச் சொல்லப்போனால் போன தடவை நம்முடைய அரசைத் திருப்பிக் கேட்டுக்கொண்டோம். மதம் மாறிவிட்டார், இவர் ஒரு கிருத்துவர் என்று சர்ச் சான்று கொடுத்தால் போதுமானது. ஆனால் கிருத்துவ மதந்திலிருந்து இந்து மதத்திற்கு ஒருவர் மாறி வந்தார் என்று சொன்னால், கெஜட் நோடிபிகேஷன் வேண்டும், சமுதாயம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்ற தடைகளை விதித்து அவர் எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் வரமுடியாத நிலைமையில் ஒரு பலவந்தமான நிர்ப்பந்தங்களாக இவைகள் இருக்கின்றன. ஆக, அரசு இதை மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னோம். எனவே நம்முடைய உயர்ந்த நோக்கங்கள் ஜாதி மத வேறுபாடற்ற ஒருபெரிய சமுதாய அமைப்பு என்பதில் நானும் நண்பர் திரு. சந்தோஷத்தோடு ஒத்துழைக்கவும் அவர் கருத்துக்கு இசைத்து உடன்படுகிறேன். ஆனால் இன்றையதினம் இருக்கின்ற நிலைமையில் இந்த இந்து—அரிஜன் தொகை கணிசமான விழுக்காடாக இருக்கிறது என்று கூறுவதில் தவறில்லை என்று தெரிவாகக் கூறலாம். கடலாடி தேர்தல் வழக்கு எனக்கு இப்போது நினைவுக்கு வருகிறது. அலங்காரம் என்பவர், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய வேட்பாளராக நின்று வெற்றி பெற்றார். அவர் மதம் மாறியவர் மதம் மாற்றப்பட்டவர் ஒருவர் ரிசர்வ் தொகுதியில் நின்றது செல்லாது என்று உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கு நடைபெற்றது. நானே மதம் மாற்றியதாலும், என்னுடைய சமுதாயத்தினுடைய சிக்கலான பிரச்சினையாக இருந்தாலும், நானே உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றேன். எதிர்க் கட்சி வழக்கறிஞர் திரும்பத் திரும்ப என்னை, பதினைந்து மணித் துளிகள் கேட்டார், “எந்த ஜாதியில் சேர்த்தீர்கள்” என்று. “மதத்தில் தான் சேர்த்தேன்” என்றேன். மறுபடியும் “எந்த ஜாதியில் சேர்த்தீர்கள்” என்று கேட்டார். நான் திரும்பவும் “மதத்தில் தான் சேர்த்தேன்” என்று சொன்னேன். திரும்பவும் “எந்த ஜாதியில் சேர்த்தீர்கள்” என்று கேட்டார். நான் மூன்றாவது தடவை கோபத்தில், “ஜாதியில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை, மதத்தில்தான் சேர்த்தேன்” என்று சொன்னேன். “சட்டம் அப்படி இருக்கிறதே” என்று கேட்டார். “சட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று முயற்சிப் பேனே தவிர, நான் ஜாதியில் சேர்க்கவில்லை” என்று சொன்னேன். இந்து சமுதாயத்தில் ஜாதி வேற்றுமை இருப்பதால், நம்முடைய சட்ட மன்றத்தில்

1973 நவம்பர் 24] [தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

வகோபித்து நிறைவேற்றப்பட்ட அர்ச்சகர்களுடைய முறை மாற்றுத் திட்டத்தை உயர் நீதி மன்றம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. எனவே கிருத்துவ சமூகத்தில் அரிஜன், வழக்கத்தின் காரணமாகச் சுட்டிக் காட்டப்படுகிறோனே தவிர இந்து சமூகத்தில் உண்மையில் அரிஜன் என்று சொல்லப்படுகிறான், அழைக்கப்படுகிறான், வாழ்விக்கப்படுகிறான் என்ற நிலைமை இன்னும் முற்றாக —வெளிப்படையாகச் சொல்லப்போனால் கடவுள் நம்பிக்கை இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், இதிலே பெரியார் போன்றவர்கள் இன்னும் பலபேர் முயற்சி செய்தாலும்—அசைக்க முடியாது போல் தோன்றுகிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் இந்து அரிஜனங்களுக்கு இப்பொழுது வழங்கப்படுகின்ற சலுகைகளைக் குறைப்பது அவ்வளவு சரியல்ல நல்லது அல்ல. வேண்டுமானால் கலெக்டர் மகன், இன்னும் ஒருவருடைய மகன், உதாரணத்திற்கு திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், உயர் நிலைக்கு வந்திருக்கலாம். கலெக்டராக வேண்டுமானால் அதிர்ஷ்டவசமாக வந்திருக்கலாம். அவருடைய மகன் கலெக்டராக வருவான் என்று சொல்ல முடியாது. ஒரு கால் கலெக்டருடைய மகனுக்குக் கிடைக்கிறது, தோட்டியர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்ற குறை இருந்தால், அரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தால், வருமான வரி சான்றிதழ் கொடுக்க வேண்டுமென்று புதிய விதி வைக்கலாம். அதிலே தவறில்லை, அது மட்டுமல்ல. பேரணைத் திருத்த வேண்டுமானால், பாட்டியைத் திருத்து என்று சொல்வார்கள். எனவே ஒருவன் உயர்ந்த நிலைக்கு வந்து விட்டதாலே, அந்தச் சமூகமே மாறிவிட்டது என்று யாரும் கருதிட முடியாது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக வந்துவிட்ட ஒரு ஹரிஜனுடைய வீட்டை சேரியில் போய் நண்பர் திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் பார்ப்பாரேயானால் அவருடைய வாழ்க்கைச் சூழ்நிலை பெரியதாக மாறிவிடவில்லை என்பது தெரியும். அவர் கூட சில இடங்களில் வெள்ளை வேட்டி அரிஜன் என்று ஒதுக்கப்பட்டு விடுவார் அல்லது அவரே ஒதுங்கிப் போவார். இந்தக் குறைகளை எண்ணுகின்றபோது, நோக்கங்களாலே ஏற்றுக்கொள்வது என்றாலும், இன்றையதினம் இருக்கின்ற இந்து சமூகத்தினுடைய, ஹரிஜன சமூகத்தினுடைய சூழ்நிலை வாழ்க்கையில் பின்தங்கிய நிலைமையில் உள்ளவர்களுக்கு அவர்களுடைய மதங்களே உத்தரவாதம் கொடுக்குமளவுக்கு முற்போக்கான அமைப்பாகத் தோன்றாத நிலைமை இருக்கிற போது, அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் சலுகைகளில் எந்தவிதமான விழுக்காடும் குறைப்பதோ, ஜாதி, மத வேறுபாடு இல்லாமல் சலுகைகளை வழங்குவதோ சித்தாந்தத்தில் உயர்ந்த நோக்கமானாலும் நடைமுறைக்கு, இந்த பலஹீனமான சூழ்நிலைக்கு ஏற்றதில்லை. நண்பர் உறுப்பினர் திரு. அறிவுமுகன் அவர்கள் சமாதானத்திற்கு வேண்டுமானால் சில ஆலோசனைகளைச் சொல்லி யிருக்கலாம்.

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

[1973 நவம்பர் 24]

சிறுபான்மை என்ற அடிப்படையில் சலுகைகளை மேலும் வழங்க வேண்டுமானால், அப்படிச் செய்யலாம். இது அரசியல் சட்டப்படி உத்தரவாதம் கொடுக்கப்பட்டது. அந்தப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. இங்கே தான் பெரும்பான்மை என்று இருப்பதாலே அவர்களுடைய ஒதுக்கீடுத் தொகைகளைப் பார்தால், கடலில் பெருங்காயம் கரைத்ததுபோல் இருக்கிறதே தவிர, வேறு இல்லை.

கல்லூரிகளில் உபகாரச் சம்பளம் கொடுப்பதாலே அமைதியற்ற நிலைமை இருக்கிறது என்பது பெரும்பாலும் மேட்டுக்குடி மக்களால் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லப்படுகின்ற குற்றச்சாட்டாக இருக்கிறது. காலப்போக்கில் எங்கு பார்த்தாலும் சுதந்திர எழுச்சி, நான் பேச வேண்டும், நான் எழுத வேண்டும் என்று உலக நாடுகளில் பெரிதும் இளைஞர்கள் எழுச்சி பெறுகிறார்கள். செய்திகளும் திரும்பத் திரும்பப் போடுகிறார்கள். பொது நோக்கான அரசியல் நம்முடைய நாட்டில் இல்லாத நிலை இருப்பதால், அரசியல் கட்சி மாச்சரியங்கள் இருப்பதால் அந்தப் பொது நோக்கத்தில் பாடுபடுகின்ற வகையில் பயிற்சி உண்டாகாத வரையில் அமைதியின்மையைத் தடுக்க முடியாது. அண்மையில் ஒரு சம்பவம் நம்முடைய மாண்புமிகு பிற்பட்ட நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன். புதுக்கோட்டை கல்லூரியில் உள்ள மாணவர்கள் விடுதியில் அமைதியின்மை ஏற்பட்டது. காரணம் கேட்டால், புதுக்கோட்டை கல்லூரி மாணவர்கள் விடுதியில் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் மட்டுமே இருக்கிறார்கள். பேக்வேர்ட் பாய்ஸ் இல்லை. பேக்வேர்ட் பாய்ஸ் சேர்க்கலாம் என்று சொன்னால் ஆட்சேபிக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே நான் மத்திய சேம நலக் குழுவில் இருக்கின்ற போது, எந்த வசதியாக இருந்தாலும், முன்னேறிய வகுப்பினர்க்கும் பத்து விழுக்காடு பின்தங்கிய வகுப்பினர்க்கும் பத்து விழுக்காடு இருக்க வேண்டும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களும் இருக்க வேண்டும், அவர்களுக்குள் சுட்டிக் கலவை உறவு இருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டது. புதுக்கோட்டை கல்லூரியில் என்ன காரணம் பற்றியோ தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் விடுதிதான் இருக்கிறது. பின்தங்கியவர்கள் எண்ணிக்கை இல்லை யென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிச் சேர்ந்தால் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் சண்டை என்று சொல்கிறார்கள்.

இப்பொழுது ஒரு புதிய பாணி சில கல்லூரிகளில் கையாளப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தந்தக் கல்லூரிகளில் அந்தந்த வட்டாரத்தைச் சேர்ந்தவர்களையேதான் எடுக்க வேண்டும். வெளி வட்டார மாணவர்களுக்கு

1973 நவம்பர் 24] [தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்று கருதப்படுவதாகும். அந்த வட்டார மாணவர்களுக்கு இடம் கிடைக்காது என்று சொல்லப்படுமேயானால், ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் ஒரு 25, 30 விழுக்காடு மற்ற, அண்டை வட்டாரத்திலிருந்து எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுடைய தகுதிகளை இவர்கள் கற்றுக்கொள்ளவும், இவர்களுடைய பெருமைகளை அவர்கள் கற்றுக்கொள்ளவும் பயன்படும். இதை யெல்லாம் கல்வித் துறை ஆராய்ந்து மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் மாணவர்கள் சென்று படிப்பதற்கான வசதி செய்து தரவேண்டும். அப்பொழுதுதான் சமூக, சமுதாய மறுமலர்ச்சி உண்மையான முறையில் ஏற்படும். அப்பொழுது தான் பாலோடு தண்ணீர் கலந்ததுபோலவும், இனிப்போடு சுவை சேர்ந்தது போலவும் ஒன்றுபடுகின்ற காலத்தில், ஐடண்டிபிகேஷன் என்று சொல்லப் படுவது உண்மையாக ஏற்பட்டு நீண்டகால இணைப்பை ஏற்படுத்த நம்முடைய தாழ்த்தப்பட்டோர் நலத் துறையும் பின்தங்கியோர் நலத் துறையும் சேர்ந்து ஒரு ஒத்த சூழ்நிலையை உருவாக்க காலவரை வைக்கலாம் என்று கூறி, உறுப்பினர் அவர்களுடைய யோசனை ஏற்கக்கூடியதாக இல்லை என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்கின்றபோது, ஜாதி அல்லது சமயம் ஆகியவற்றைப் பாராமல் கல்விச் சலுகைகள், படிப்புக்கான உதவிப் பணம், மற்றும் ஏனைய பயன்கள் அனைத்தும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ள ஏழை மக்கள் அனைவருக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்தியிருப்பதாக நினைக்கிறேன். தீர்மானத்தைப் பற்றி விளக்கம் அளிக்கின்ற போது ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கோணத்திலிருந்து 'இண்டர்பிரடேஷன்' கூறுவதிலிருந்து அது தெரியும். ஜாதியற்ற ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று குறிக்கோள் வைத்து, நம்முடைய திட்டமாகக் கொண்டு செயல்படுகின்ற இயக்கத்தினுடைய கடைசித் தொண்டன் என்ற நிலையில் ஒரு ஜாதியற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்குவது எவ்வாறு என்பதை நான் உணருகிறேன். இந்தியா விடுதலை பெறுவதற்கு முன்னர், ஆளுகின்ற அன்னியன் அகன்ற பிறகுதான் இதையெல்லாம் செய்ய முடியும் என்று நம்பினார்கள். அன்னியனை அகற்றிய பிறகு 1950-ல், குடியரசுச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த பிறகு சமுதாயக் கொடுமையால் ஹரிஜன் என்ற ஒரு காரணத்திற்காக கொடுமைப்படுத்தப்பட்டவர்கள் ஜாதியின் காரணமாக நகருக்குள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாமல், கோவில்களில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல், மற்றும் எந்தவிதமான நன்மைகளுக்கும் உரியவர்களாக்கப்படாமல் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தவர்களை

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1973 நவம்பர் 24]

யெல்லாம் முன்னேற்றி, எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளும் முறையில் செயல்பட்டு வருகிறோம். நம்முடைய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் 15-ஆவது பிரிவில் ஜாதி, மத சமுதாய வேறுபாட்டின் காரணமாக ஒருவரும் ஒதுக்கப்படக் கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'Nothing in this Article or in clause (2) of Article 29 shall prevent the State from making any special provision for the advancement of any socially and educationally backward classes of citizens or for the scheduled castes and the Scheduled Tribes'. என்று திருத்தம் செய்து கொண்டார்கள். அந்த முறையில் ஒவ்வொரு மாநில அரசாங்கமும் அந்தந்த மாநிலத்தில் சமுதாய ரீதியில் பின் தங்கியிருக்கின்றவர்களையும், கல்வி நிலையில் பின்தங்கியிருக்கின்றவர்களையும் முன்னேற்றுவதில், தனித்தனியாகத் திட்டங்கள் தீட்டிக் கொள்வதில், இந்த 15வது ஷரத்து குறுக்கே நிற்காது என்று திருத்தம் செய்து கொண்டார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் பிற்பட்ட சமுதாய நலத் துறையின் சார்பில்—ஷெட்யூல்ட் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய அரசும் வழங்குகிறது—இவர்களுக்கெல்லாம் கல்விச் சலுகை, உத்தியோகங்களில் இடம் ஒதுக்குதல், கல்லூரிகளில் இடம் ஒதுக்கி மேல் படிப்புக்கு வசதி செய்து கொடுத்தல் ஆகியவற்றைச் செய்து வருகிறது. இன்று 25 ஆண்டுகளுக்கப்பால்—1947-ல் சுதந்திரம் அடைந்தோம்—திரும்பச் சிந்தித்து சில சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்து எல்லோருக்கும் பயன்படுகின்ற நிலையில் அமைக்க வேண்டுமென்று கருதுவது இன்றியமையாதது. நாம் செய்ததில் என்னென்ன தவறு ஏற்பட்டு விட்டது, இன்னும் என்னென்ன திருத்தம் நாம் செய்ய வேண்டுமென்று சிந்திப்பது அவசியமாகிவிட்டது. தீர்மானம் கொண்டு வந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர், கலெக்டருடைய மகன் சேரியில் பிறந்திருக்கலாம், இப்பொழுது அவன் வாழ்வது மாளிகையாகவிருக்கலாம், ஆனால் அதே சேரியில் ஒரு குடிசையில் இருக்கக்கூடிய ஹரிஜனுக்கு ஒப்பாகத்தான் நடத்தப்பட்டு சலுகை இருப்பதாகச் சொன்னார். பிற்பட்ட சமுதாய நலத் துறையிலிருந்து அளிக்கப்பட்டிருக்கும் அரசு ஆணைகள் அப்படி இல்லை. பிற்பட்ட சமுதாயத்தில் வருமானம் ரூ. 2,500-க்குக் குறைவாக உடையவர்களாக இருந்தால் தான் கல்விக்கு உபகாரச் சம்பளச் சலுகைகளை அடைவார்கள். ஹரிஜன வகுப்பில் இருந்தால் இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்குக் குறைந்த வருமானம் உடையவர்களுக்குச் சலுகை அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. எல்லோருக்குமே எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரையில் இலவசக் கல்வி, பி.யு.சி. இலவசக் கல்வி, பட்டப் படிப்பு வருகின்றபோது கல்லூரியில், எனக்குத் தெரிந்த வரையில் சொல்கிறேன், ரூபாய் 2,500-க்குக் குறைந்த வருமானம் உடையவர்களுக்குத்

1973 நவம்பர் 24] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

தான் இந்தச் சலுகையெல்லாம் அளிக்கப்படுகிறதே தவிர, மற்றவர்களுக்கு இல்லை. இதே சலுகைகளை அளிக்க ஒரு பட்டிகை ஜாதி என்று சொல்லி, பிற்பட்டவர் ஜாதி என்று ஒரு பட்டியலும், ஷெட்யூல்டு ஜாதி என்று ஒரு பட்டியலும் வைத்திருக்கிறோம். அதை சதவிகிதத்தில் பார்த்தால் அதிகமாக இருக்கலாம். ஆனால் அந்த ஷெட்யூல்டு கான்ட்—அரிஜன வகுப்பினர்—இன்னும் எதிர்பார்த்த அளவு முன்னுக்கு வரவில்லை. ஆனால் பிற்பட்டவர் ஜாதி என்று சொல்லியிருக்கிறோமே, அவர்கள் எல்லோருமே ஏகதேசமாக ஒருபோலவே தான் இருக்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய சொந்தக் கருத்து. ஷெட்யூல்டு கான்ட் என்ற ஜாதியினர் இன்னும் நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு முன்னேற வில்லை; அந்த வகுப்பிலே சிலர், அத்தி பூத்தது போல, கலெக்டர் போன்ற ஆபீசர்களாக இருக்கிறார்களே தவிர, சேரியிலே இருக்கிறவர்கள் இன்றும் புழுவாகவே வாழ்கிறார்கள். இப்பொழுது குடிசை மாற்று வாரியம் வைத்திருப்பதுபோல், சேரி மாற்று வாரியம் அமைத்து, ஒவ்வொரு சேரியிலுள்ளவர்களுக்கும், உயர்ந்த ஜாதி மக்கள் வாழ்கிற இடத்திலே வீடுகளை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். தனியாக சேரி அமைத்து வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்தால், சேரி அப்படியேதான் இருக்கும். ஊரிலே இருக்கின்ற பிரம்மண சேரி, வெள்ளாளர் சேரி, கவுண்டர் சேரி—சேரி என்றால் சேர்ந்து வாழ்கிற இடம் என்று பொருள்—என்ற இந்த இடங்களுக்கு நடுவே ஐந்தாறு வீடுகளைக் கட்டி, இவர்களை அங்கே கொண்டு போய்ச் சேர்த்து அவர்களை இரண்டறக் கலக்கச் செய்யவேண்டும். இதற்கு ஒரு திட்டம் வகுக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆழமான கருத்து. ஆனால் இப்பொழுது நாம் விவாதிப்பது கல்விச் சலுகையைப் பற்றித் தான். இந்த மாதிரித் திட்டத்திலே நமது நண்பர் அவர்களுக்குப் எதிர்ப்பு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களுடைய பேச்சிலே, கல்விச் சலுகையை எல்லா வகுப்பிலுமுள்ள, எல்லா ஜாதிகளிலுமுள்ள ஏழைகளுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இந்தக் கருத்து எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்கிற நல்ல கருத்துத்தான். இப்பொழுது யார் யாருக்கெல்லாம் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோமோ, அவர்களுக்கெல்லாம் அப்படியே வழங்க வேண்டும். இன்னும்கூட கொஞ்சம் கூடுதலாகவே வழங்கலாம். அதிலே தவறு இல்லை. ஆண்டுக்கு 6,000 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வருமானமுள்ள ஒரு அரிஜனக் குடும்பத்திலிருந்து ஒரு பையன் கல்லூரியில் படித்தால், சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் ஸ்காலர்ஷிப் ரூ. 600-க்கும் மேல் வருகிறது. ரூபாய் இரண்டாயிரத்து ஐநூறுக்குக் கீழே வருமானமுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒரு அரிஜன மாணவன் படித்தால், ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட் ஸ்காலர்ஷிப் ரூ. 300-க்கு மேலே வருகிறது. ஒரு சமயத்தில் ஒரு ஸ்காலர்ஷிப்பைத்தான்

398 கல்விச் சலுகைகள் ஏழை மற்றும் சமுதாயத்தில் பின் தங்கிய நிலையிலிருக்கும் மாணவர்கள் அனைவருக்கும் நீட்டிக்கப்படுவது

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1973 நவம்பர் 24]

எடுத்துக் கொள்ள முடியும். அதேபோல பிறப்படுத்தப்பட்ட வகுப்பிலே இருந்து வருகிற மாணவனுக்கு ரூ. 125 ஸ்காலர்ஷிப் வருகிறது. அதுமாகிரி ஸ்காலர்ஷிப் பணத்திலே ஏதாவது ஒரு முறையை வேண்டுமானால் ஏற்படுத்தி விட்டு, ஏழைக் குழந்தைகள் எல்லோருக்கும் கல்விக்காக நிதி வசதி அளிப்பதில் ஸ்காலர்ஷிப் அளிப்பது அல்லது அரைச் சம்பளச் சலுகை அல்லது முழுச் சம்பளச் சலுகை கொடுப்பது போன்ற சலுகைகளை நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும், அமைச்சரவையும் சிந்தித்துச் செயல்படுத்த வேண்டும். நாம் ஜாதியற்ற சமுதாயத்தையும், பாரபட்சமற்ற, ஏழை எளியவன் என்ற நிலை இல்லாத ஒரு சமுதாயத்தையும் உருவாக்குகிற திட்டத்தில் இருக்கிறோம். அந்தப் படியிலும் காலே எடுத்துவைத்துவிட்டோம் என்பதைக் காட்டும் வகையில் நாம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஜாதிகளே சுனாதன காலத்தில் கோன்றியவை. இப்போது அல்ல. இது பழங்காலத்திலே உருவான ஒன்று. இப்பொழுது ஜாதி வேறமாகிரி உரு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. சுதந்திரம் அடைந்த தற்குப் பிறகு, ஜாதி ஒவ்வொரு தேர்தலிலும் எப்படி வலுப் பெறுகிறது என்பதை நாம் மறுப்பதற்கில்லை. இப்பொழுது ஜாதி ஒழிகிறது, வலு குறைகின்றது என்று எண்ணுகிறோம். ஜாதி ஒழிய வேண்டுமென்று சொல்வதிலே யார் முன்னாலே இருக்கிறார்கள் என்றால், குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ள ஜாதியார்கள் தான். கூடுதல் எண்ணிக்கை உள்ள ஜாதியார்களுக்கெல்லாம் ஜாதி இருப்பதுதான் நன்மை. அதுதான் தேர்தலிலே அவர்களுக்கு நன்மை. முன்பு ஜாதிக் கொடுமைகள் எவ்வளவோ ஏற்பட்டன. அரசர்கள் ஆள்கிறபோது, உயர்ந்த ஜாதி என்று இப்பொழுது சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் எல்லாம், அரசர்களின் பக்கத்திலே இருந்துகொண்டு அதிகச் சலுகைகளைப் பெற்று, ஜாதியை வளர்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஜனநாயகத்திலே எண்ணிக்கை மிகுதியான ஜாதிகளுக்குத்தான் அதிகமான சலுகைகள், அதிக சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் வந்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதாலே, ஜாதி ஒழிந்து கொண்டிருக்கிறது என்று யாராவது சொன்னால் நம்மை நாம் ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதுதான் பொருள். ஜாதி ஒரு புதிய உருவம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதை எப்படி ஒழிக்க வேண்டும் என்பதற்கு என் சொந்தக் கருத்துக்கள் பல இருந்தாலும், அதைச் சொல்வதற்கு இடமில்லையென்று விட்டு, இந்தக் கல்விச் சலுகைகளை யெல்லாம் எல்லா ஏழை மாணவர்களுக்கும் வழங்க வேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்துவது நல்லது என்று எண்ணுகிறேன். நான் முன்பு பேராசிரியராகவும், இப்பொழுது ஒரு கல்லூரி முதல்வராகவும் இருக்கிற காரணத்தால் சொல்கிறேன்; சில குழந்தைகள் படிப்பதில்

1973 நவம்பர் 24]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

நிறமையான குழந்தைகளாக இருக்கின்றன. ஆனால் அவர்களுக்கு எந்த விதமான கல்விச் சலுகையும் இல்லை. காரணம் வேறு ஜாதியில் பிறந்து விட்டதுதான். அதே நேரத்தில் படிப்பதிலே அக்கறை இல்லை. ஐந்தாவது முறையாக எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தோற்றுவிட்டு ஒரு குழந்தை வருகிறது. அதற்குக் கல்விச் சலுகை இருக்கிறது. ஃபீஸ் இல்லை. ஸ்காலர்ஷிப் உண்டு. இரண்டு குழந்தைகளும் வருகின்றன. எஸ்.எஸ்.எல்.சி.-யிலோ பி.யு.சி.-யிலோ ஃபர்ஸ்ட் கிளாசில் பாசாகி, எல்லாவற்றிலும் டிப்ளம் வாங்கிவிட்டு, மெடிகல் காலேஜுக்கோ, அக்கிரிகல்சர் காலேஜுக்கோ 'அப்ளை' செய்ய யோக்க்யத்தை இருந்தும், பி.எஸ்ஸி. படிக்க வருகிறபோது, ஃபீஸ் கட்டித்தான் படிக்க வேண்டும், சில ஜாதியினர். அதே சமயத்திலே பி.யு.சி.-யிலே ஏழாவது தடவை தோற்றுவிட்டு வந்தவர்களுக்கு, ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதியிலே பிறந்து விட்டதால் சலுகை இருக்கிறது. வேறு வழியே இல்லாமல், மாத வருமானம் ரூ. 200-க்குக் குறைவாக உள்ள குடும்பத்திலிருந்து வந்திருந்தால்—2,000 ரூபாய் என்று அரிஜனப் பையனுக்கு வைத்திருக்கிறோம். பேக்வார்டு கிளாசுக்கு 2,500 ரூபாய் என்று வைத்திருக்கிறோம். அந்த அளவிற்குக் கூட வருமானம் இல்லாத குடும்பக் குழந்தைகளாக இருந்து, அவர்கள் படிப்பிலே முதல் தரமாக இருந்து, எஸ்.எஸ்.எல்.சி. யிலே 400-க்கு மேலே மதிப்பெண் பெற்றிருந்து, பி.யு.சி. யிலே செகண்டு கிளாசாவது வாங்கியிருந்தால், அந்தக் குழந்தைகளுக்கும் கல்விச் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்ற தத்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்கிற சூழ்நிலை உருவாக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் பல மாணவர்கள் கல்வியிலே அக்கறையில்லாமல் ஸ்காலர்ஷிப்பை வாங்குவதற்காக வருகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது நூற்றுக்கு நூறு உண்மை என்று சொல்லிக் கொள்வது இந்த சந்தர்ப்பத்திலே என்னுடைய கடமை என்று நினைக்கிறேன். கல்லூரிகளிலே ஸ்காலர்ஷிப் எல்லாம் வந்து கொடுத்து முடிந்துவிட்டது. யார் யாருக்கெல்லாம் ஸ்காலர்ஷிப் ஸ்டேட் கவர்ன்மென்டிலே இருந்து வந்திருக்கிறது, சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்டிலேயிருந்து வந்திருக்கிறது என்று பட்டியல் போட்டேன். இரண்டு மாதமாகக் கல்லூரிக்கு வராத ஒரு மாணவன் ஸ்காலர்ஷிப்பை வாங்கிக் கொண்டுபோக தன்னுடைய தகப்பனாரையும் அழைத்துக்கொண்டு வந்தான். ஏன் இதுவரை வராதவன் வந்தான் என்றால், ஸ்காலர்ஷிப் வந்திருக்கிறது, அதை வாங்கிக்கொண்டு போக வந்தான். மறுநாள் முதல் வரப் போவதில்லை. இந்த மாதிரி மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஸ்காலர்ஷிப்புக்காக வருகிறவர்கள், இப்படிப் பட்டவர்கள்தான் ஸ்டிபென்ட் முதலியன செய்கிறார்கள். படிப்பதில்லை, மார்க் வாங்குவதில்லை,

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

[1973 நவம்பர் 24]

என்று பெரியவர்களிடத்திலே சொன்னால், அவர்கள் சொல்கிறார்கள், 600 ரூபாய் வருகிறது, 300 ரூபாய் வருகிறது, பையனாலேதான் வருகிறது, அவனைக் கண்டிக்க முடிய வில்லை என்கிறார்கள். ஆகவே இந்தத் திட்டம் சில பயன்படாத நிலங்களிலே பாய்ந்துகொண்டிருக்கிறது, பயன்படவேண்டிய நிலங்களில் பாயாமலும் தடைப்படுகிறது. இதை எல்லாப் பகுதிக்கும் பிரித்துக் கொடுத்து, கொடுக்கிறபோதும் தோற்றுவிட்டால் இல்லையென்று வைக்க வேண்டும். இப்பொழுது பி.ஏ. வகுப்பிலே புதிய முறையைத் தேர்வில் வைத்திருக்கிறோம். முதல் ஆண்டிலே எல்லாப் பாடத்திலேயும் தோற்றாலும், இரண்டாம் ஆண்டுக்குப் போகலாம், முன்பு இன்டர்மீடியட், பி.ஏ. இருக்கிற போது, இன்டர்மீடியட்டை கம்பளிச் செய்துவிட்டுத்தான் பி.ஏ. க்குப் போக வேண்டும். இன்டர்மீடியட்டிலே பார்ட் போய்விட்டது என்றால், நான்கு 'அட்டம்ப்ட்' செய்தாவது 'கம்பளிச்' செய்யவேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது உள்ள திட்டத்திலே பி.ஏ. முதல் ஆண்டில் எல்லாப் பாடத்திலும் தோற்றாலும் இரண்டாவது ஆண்டு படிக்கலாம். இரண்டாவது ஆண்டிலே எல்லாப் பாடத்திலேயும் தோற்றாலும் மூன்றாவது ஆண்டுக்குப் போகலாம். மூன்றாவது ஆண்டிலே தோற்று விட்டாலும் பிராக்ட்டிலே பி.ஏ. போட்டு மாணவர் தலைவராகவே இருக்கலாம். அப்படிச் சலுகை வைத்திருக்கிறோம். இது பல்கலைக் கழக மானியக் குழு செய்தது. அரசாங்கத்திற்குத் தொடர்பே இல்லை. ஆகையினாலே பி.ஏ. முதல் ஆண்டு முடிந்து இரண்டாவது ஆண்டு போகச் சொல்லும்போது, அவர்கள் பாசாகி இருந்தால்தான் சலுகை உண்டு என்று சொல்கிற நிலை வேண்டும். இதைப் போல், பதவிகளுக்கு இடங்களை ஒதுக்குவதுபற்றிச் சொன்னார்கள். நேரம் இல்லாததாலே, இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சி. ஆர். கோலப்பா : மாண்புமிகு அவைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் தனி நபர் தீர்மானத்தை நமது மதிப்பிற்குரிய பெரியவர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். உள்ள படியே அவருடைய கருத்துக்களுக்கு வேறுபட்ட சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், பொருளாதாரத் துறையை வைத்துச் சலுகை அளிப்பது என்பது முடியாத காரியம் என்பதை இந்த அவையிலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் தமிழ் நாட்டிலே பல ஜாதிகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் ஏற்றத் தாழ்வு நிறைந்த சமுதாயத்திலே மிகவும் கஷ்டமான நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே நான் கூறுகிறேன். இந்த அவையிலே நான் ஒரு சலவைத் தொழிலாளியாக இருக்கிறேன். அது சரியல்ல, வண்ணன் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவனாக இருக்கிறேன்.

1973 நவம்பர் 24] [திரு. சி. ஆர். கோலப்பா]

மேன், என்னுடைய பொருளாதாரத்தையும் ஒரு ஐயர் வகுப்பில் இருக்கின்ற ஒருவருடைய பொருளாதாரத்தையும் வைத்து, இருவரும் சமமானவர்கள் என்று கருதுவது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது என்பதை இந்த அவையில் கூற விரும்புகிறேன். காரணம், அவர்கள் ஒரு உயர்ந்த ஜாதியில் பிறந்தவர்கள்; நான் தாழ்ந்த ஜாதியில் பிறந்தவன் என்ற எண்ணம் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை வைத்துக்கொண்டு, தமிழ் நாட்டிலே, பொருளாதார அடிப்படையிலே சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று கூறுவது என்னைப் போன்ற தாழ்ந்த சமூகத்திலுள்ள மக்கள் அதை எதிர்த்துப் போராடக் கூடிய நிலைமையை உண்டாக்கும் என்பதனை நான் இந்த அவையில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உள்ளபடியே நான் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டை வெள்ளைக்காரன் எத்தனையோ ஆண்டுகள் அரசாண்டு வந்தான். 20 ஆண்டுக்காலம் காங்கிரஸ் கட்சி இந்த நாட்டிலே ஆட்சி செய்துகொண்டு வந்தது. இருந்தாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு, நமது கலைஞர் டாக்டர் அவர்கள் இந்த ஆட்சியில் முதலமைச்சராக வந்த பிறகுதான் 2 சலவைத் தொழிலாளிக்கு டெபுடி கலெக்டர் வேலை கிடைத்தது என்பதை இந்த அவையில் பெருமையோடு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உள்ளபடியே இந்தச் சமூக மக்களுக்கு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் செய்து கொண்டு வரும் பல நல்ல சேவைகளை முறியடிக்கும் வகையிலே இந்தத் தீர்மானம் இருக்கிறதென்று நான் மன வருத்தத்தோடு கூறிக் கொள்கிறேன். உள்ளபடியே ஜாதியிலும், மதத்திலும் எனக்கு நம்பிக்கை கிடையாது. அதற்கான காரணத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். தந்தை பெரியார் அவர்கள், இந்த நாட்டிலே உள்ளவர்கள் தங்களைத் திராவிடன் என்று கூறிக்கொள்ள வேண்டும், வாக்காளர் பட்டியலில் திராவிடன் என்று தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கூறினார்கள். ஆகையால் என்னுடைய பெயரை வாக்காளர் பட்டியலில் திராவிடன் என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். ஆனால் இந்த நாட்டிலுள்ள ஜாதி சமுதாயக் கோட்பாடுகளைக் கவனிக்கும்போது, இந்தச் சமூகத்துத் தனிச் சலுகை தேவைப்படுகிறதென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிலைமைகளில் நமது மதிப்பிற்குரிய கலைஞர் அவர்கள் தமிழ் நாட்டில் பிற்பட்டோர் நலக் குழுவை அமைத்தார்கள். அதன் மூலமாக இப்போது சட்டநாதன் அறிக்கை அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கையைப் பார்த்தால், பிற்பட்ட மக்கள் எந்த அளவுக்குக் கீழ் நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள், மேல் ஜாதிக்காரர்கள் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் மிகத் தெளிவாகத் தெரியும். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கின்ற இந்த நாட்டிலே, பொருளாதார அடிப்படையிலே சலுகைகள் அளிக்க வேண்டு

கல்விச் சலுகைகள் ஏழை மற்றும் சமுதாயத்தில் பின் தங்கிய நிலையிலிருக்கும் மாணவர்கள் அனைவருக்கும் நீட்டிக்கப்படுவது.

[திரு. சி. ஆர். கோலப்பா].

[1973 நவம்பர் 24]

மென்பது உள்ளபடியே வரவேற்க முடியாதது என்பதை இந்த அவையிலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு பிற்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வரும் நல்ல திட்டங்களை யெல்லாம் நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தமிழ் நாட்டில் ஜாதிகள் இருக்கும் வரை, இந்தச் சலுகைகளும், இருக்க வேண்டுமென்று இந்த அவையிலே கூறி முடிக்கிறேன் வணக்கம்.

* திரு. ஆர். சக்திமோகன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தத் தனி நபர் தீர்மானத்தின் மீது சற்று முன் பேசிய உறுப்பினர்கள் அனைவரும் வெவ்வேறு விதமான கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். சாதி அல்லது சமயம் ஆகிய வற்றைப் பாராமல் கல்விச் சலுகைகள், படிப்பு உதவிப் பணம் மற்றும் ஏனைய பயன்கள் அனைத்தும் ஏழை மற்றும் சமுதாயத்தில் பின் தங்கிய நிலையிலிருக்கும் மாணவர்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த அவை அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்கிறது என்பதுதான் தீர்மான வாசகம். கல்விச் சலுகை என்ற ஒன்றைத் தவிர ஜாதிக்கோ, மதத்திற்கோ, சமூகத்திற்கோ இந்தத் தீர்மானம் போகவில்லை. தவத்திரு அடிகளார் அவர்கள் கூறியமாதிரி, இது இந்து மதத்தை மட்டும் பிடித்த சாபக் கேடல்ல; இந்தியாவையே பிடித்த சாபக்கேடாகும். இந்தியாவிலே பல மதங்கள் உண்டு. அதில் எந்த மதத்தைத் தனியாகப் பிரித்துப் பார்த்தாலும், மதங்கள் அத்தனையும் சமம் என்ற அளவில் இல்லை. ஒவ்வொரு சமயத்திலும் பல்வேறு ஜாதி, பல்வேறு பிரிவு என்று இருக்கிறது. இது இந்திய மண்ணுக்கு ஏற்பட்ட சாபக்கேடு என்றுதான் கருத வேண்டும். கிருஸ்துவ மதத்தின் அடிப்படையில் நடக்கும் நாடுகளிலே மதத்தைதவிர எந்தவிதமான ஜாதி வேறுபாடும் கிடையாது. அதே போன்று இஸ்லாமிய சமயத்திலே, இந்தியாவைத் தவிர, வேறு நாடுகளில் இவ்வளவு சாதி வேறுபாடு கிடையாது. அந்த நாடுகளில் மத அடிப்படையில்தான் ஆட்சி நடைபெறுகிறது. ஆனால் இந்தியாவில் மட்டும், கிருஸ்துவ மதமானாலும் பல இனங்கள், பல பிரிவுகள்; இஸ்லாமிய மதமானாலும் அதேபோல பல வர்க்கப் பிரிவுகள் இருக்கின்றன. ஒருவருக்கொருவர் தொடர்பு கிடையாது. சமண மதத்திலும் இப்படித்தான் இருக்கிறது. மதங்களைப்பற்றி லெனின் குறிப்பிடுகிறபோது, மதம் அபினைப் போன்றது என்று சொல்கிறார். அதே லெனின் வேறொரு இடத்தில் 'இசம்' களால் சாதிக்க முடியாத காரியங்களை மதம் சாதித்துவிடுமென்றும் கூறியிருக்கிறார். அந்த அடிப்படையில் மதங்களைப்பற்றி ஆராய்ந்தால், அதற்கு நீண்ட

1973 நவம்பர் 24]

[திரு. ஆர். சக்திமோகன்]

பெரும் உரையைப் பெருக்க வேண்டும். அதோடு அது நீண்ட விவாதமாக மாறி, அங்கத்தினர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தனித்தனி விளக்கங்களைப் பரிமாறிக் கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்படுமென்பதால் அந்த நிலைக்குப் போக நான் விரும்பவில்லை. மத்தோடு மட்டும் நின்றால் விவகாரமே இல்லை. ஆண்டவன் பொதுவாக மனிதனைத்தான் படைத்தான். ஜாதியைப் படைக்கவில்லை. மனிதன், தன்னுடைய சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப தொழில் முறையில் தன்னைப் பிரித்துக் கொண்டான். சாதியை வைத்துச் சில சலுகைகளை ஆரம்ப காலத்திலேயே பெற்றுக்கொண்டான். ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிலேயே, மத அடிப்படையில் சாதிகளையும் ஓரளவுக்குப் பிரித்து, அந்த ஆட்சிக்குச் சாதகமாக யார் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டன. இந்தியாவில் இந்து மதத்துக்கு அப்படியொரு ஏற்பாடு இல்லாத காரணத்தால், அது நசித்துப் போகும் நிலைக்கு வந்தது. அடிகளார் அவர்கள் இந்து மதச் சாபத்தைப் பற்றி வருந்தினார்கள். இந்து மதத்தைப் பாதுகாக்க, இந்து மக்களைப் பாதுகாக்க, மக்கள் வட்டாரத்தில் ஒழுங்கைப் போதிக்க மடாலயங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இன்று இந்து மடாலயங்கள் தெய்வ நெறிக்காக, தெய்வப் பாங்குக்காக எந்த அளவுக்குச் செயல்படுகின்றன என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. இந்து மதஸ்தாபனங்கள் சரிவரச் செயல்படாததால் இந்த அளவுக்கு இந்து மதம் கேட்பாரற்ற நிலைக்குப் போய்விட்டது. மனித இன அடிப்படையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்றோ, பின் தங்கிய இனம் என்றோ ஒன்று கிடையாது. அன்றைக்கு ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் தங்களுடைய ஆட்சிப் பொறுப்பையும், அதிகாரத்தையும் வைத்துக்கொண்டு தமக்குச் சாதகமாக பிற்பட்ட இனத்தை உருவாக்கி, அவர்களுக்குப் பெரிய கொடுமைகளை இழைத்து வந்தார்கள். பிறகு அந்தப் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு, தனிப்பட்ட முறையில் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நடைமுறை ஏற்பட்டது. இன்றைக்கு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சியில் கணிசமான அளவுக்கு அவர்களுக்கு உதவிகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிற்பட்ட இனத்திற்கு அதிகமான கல்விச் சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தச் சலுகைகள் அனைத்தும் உண்மையிலேயே தகுதி வாய்ந்த மக்களுக்குப் பயன்படுகின்றனவா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். உண்மையிலேயே அந்த உதவிகள் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேர்வதில்லை. அந்த உதவிப் பணமானது, வசதியுள்ளவர்களுக்கும், மேலிடத்திலிருந்து சிபாரிசு கொண்டு வருபவர்களுக்கும், பணம் உள்ளவர்களுக்கும், உயர்நிலையில் உள்ளவர்களுக்கும் தான் போய்ச் சேருகிறது. தவத்திரு அடிகளார் அவர்கள் சொன்னமாதிரி, இதற்குக்காரணம் 'ன்' 'ர்' என்ற எழுத்தில் உள்ள வித்தியாசம்தான். உதாரணமாக 'வடுகள்' என்று சொன்னால், அவன் பணக்காரனாக இருந்தாலும் பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன், உதவியுண்டு. ஆனால் அதே சமயத்தில்

404 கல்விச் சலுகைகள் ஏழை மற்றும் சமுதாயத்தில் பின் தங்கிய நிலையிலிருக்கும் மாணவர்கள் அனைவருக்கும் நீட்டிக்கப்படுவது

[திரு. ஆர். சக்திமோகன்]

[1973 நவம்பர் 24]

வடுகர் என்று சொன்னால், அவர் பரம ஏழையாக இருந்தாலும், முற்போக்கு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர், உதவி இல்லை. இப்படி சில இடங்களில் இருக்கிறது. ஆகவே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்டுள்ள மக்கள், பொருளாதாரத்தில் கீழ் நிலையிலுள்ள மக்கள்—இவர்களில் யாராக இருந்தாலும் ஜாதி சமுதாயத்தைப் பார்க்காது உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை பாராட்டித்தான் ஆகவேண்டும். முற்போக்கு சமூகத்தில் உள்ளவர்கள் அத்தனை பெரும் பணக்காரர்களாகவோ, பெரிய படிப்பாளிகளாகவோ அல்லது பெரிய உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்களாகவோ இல்லை. பணக்காரர்கள் என்று சொல்லும்போது, யாராக இருந்தாலும் அவர்களிடத்தில் ஜாதி வேறுபாடு தலையாட்டுவதில்லை. பதவியில் இருப்பவர்களுக்கு, ஜாதியில் தாழ்ந்தவர்கள் என்று யாரும் மரியாதை தராமல்லை. பெரும்பாலான முற்போக்கு சமுதாயங்கள் மைனரிட்டிதான். அந்த மைனரிட்டி சமூகத்திற்குத் தனிப்பட்ட சலுகைகள், பாதுகாப்புகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. அந்த முறையில் பார்க்கும்போது, பொருளாதார அடிப்படையில்தான் உதவி புரிய வேண்டும். ஜாதி எதுவாக இருந்தாலும், தாம் வசதியற்றவர்கள் என்பதற்கான சான்றுகளோடு வருவார்களே யானால், அவர்களுக்கு உதவி அளிக்கப்பட வேண்டும். பதவி பெறுவதற்கோ, வாழ்க்கை நடத்த முடியாமலிருந்தால் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கோ, பொருளாதாரத் துறையில் மிகவும் கீழ்ப்பட்ட நிலையில் உள்ள ஒருவர் தக்க சான்றுடன் உதவி கேட்பாரேயானால், அவருக்கு அந்தச் சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டும். பிற்போக்கு சமுதாயம், முற்போக்கு சமுதாயம் என்று பிரித்து முற்போக்கு சமுதாயத்தை ஒதுக்கி விட்டால், பிற்காலத்தில் முற்போக்கு சமுதாயமாக இருக்கின்ற மைனரிடி மக்கள் ஏழைகளாகி அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்ததாகிவிடும். முற்போக்கு சமுதாயம் எனக் கூறப்படுகிற சமுதாயம் மைனரிடியாகத்தான் இருக்கிறது. அந்த மைனரிடி சமுதாயத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பும் சர்க்காரைச் சார்ந்தது தான். ஆகவே நடைமுறையிலே இப்போது பிற்பட்ட மக்களுக்கு எவ்வளவு சலுகை கொடுக்கப்படுகின்றதோ அதை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தி தகுதியானவர்களுக்கு அது போய்ச் சேர வேண்டுமென்ற ஒரு நிலையைக் கட்டாயப்படுத்துவதோடு, இப்போது பொருளாதார நிலையில் கீழ்ப்பட்டிருக்கின்ற மக்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களுக்கும் ஜாதி வித்தியாசம் பாராமல், கல்வி, இதர சலுகைகள் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று ஒரு முறையை நடைமுறைப் படுத்துவது எல்லா மக்களுக்கும், பொதுவாக அரசுக்கு, நல்லது எனக்கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

1973 நவம்பர் 24]

* திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, அங்கத்தினர் திரு. சந்தோஷம் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்தத் தனியார் தீர்மானத்தின் மீது நான் பேசுவதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததற்கு நான் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். நீண்டகாலமாக என்னுடைய உள்ளத்திலே தோன்றி இருந்த இவ்விதத்தை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று எண்ணங்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு இது வாய்ப்பாக அமைந்தது குறித்து நான் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இந்திய நாடு மதச்சார்பற்ற நாடு என்று இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் மதச் சார்பற்ற நாடு என்று கூறிக்கொண்டு மத ஆதிக்கங்களும், ஜாதி ஆதிக்கங்களும் சமுதாயத்திலே தலை விரித்தாடி இந்த சமுதாயத்தை முன்னேற முடியாமல் செய்து கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு நிலை இருக்கின்றது என்பதைப் பற்றி நம்முடைய பெருமைக்குரிய நண்பர் திரு. சக்திமோகன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஜாதியை ஒழிப்பதற்காகத் தமிழகத்திலே, தமிழ் சமுதாயத்திலே, தமிழ் நாட்டிலே பிறந்த பல பகுத்தறிவாளர்களிலே இன்றைக்கும் அன்றைக்கும் தலையாயவராக இருப்பவர்தந்தை பெரியார் அவர்கள். அவர்கள் இன்று அந்தப் புரட்சியை உண்டாக்க வேண்டுமென்பதற்காகப் பாடுபட்டு வருகின்றார்கள். ஏன், மேலவைத் தலைவராக இருக்கக் கூடியவர்களே, இந்தப் பகுத்தறிவாளர்களுடைய சமுதாயத்திலே இருப்பவர்கள். அவர்கள் ஜாதி ஒழிப்பிலே, மதத்தைச் சாடுவதிலே தீவிர வீரராக இருந்து, அந்தக் காலத்திலேயே பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொன்னவர்கள். அவருடைய இயக்கத்திலே நாங்களெல்லாம் ஒன்றுபட்டு இருந்தவர்கள். அத்தகைய செயல்களிலே ஈடுபட்டிருந்த தலைவரின் தலைமையிலேயே இன்றைக்கு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருப்பது குறித்து நான் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: 'Secular state' என்றால் அரசாங்கத்திற்கு மதம் இல்லையே தவிர, மற்ற மதத்திற்கு அரசு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். அதுதான் சரி.

திரு. செ. முத்துசாமி: நான் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதைப் புரிந்து கொண்டுதான் பேசுகிறேன். மதச்சார்பு இல்லாத நாடு என்று சொல்கின்றார்கள். ஆனால் மதச் சார்பு இல்லையென்று சொல்லிவிட்டு ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தின் பெயரால் சண்டைகளும், கலவரங்களும் நடக்கும்போது, இந்த நாட்டிலே மதமே கூடாது என்று கோபப்பட்டுப் பேசியுள்ள அரசியல் வாதிகளையும், ஆட்சிப்பொறுப்பிலே உள்ளவர்களையும்தான் பார்க்கின்றோம். அது சம்பந்தமான அடிப்படைப் பிரச்சினைகளுக்கு இந்த நாட்டிலே இன்னும் தீர்வுகள் காண முடியவில்லை. இந்தமாதிரியான அடிப்படை நிலை இருக்க வேண்டுமென்ப

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1973 நவம்பர் 24]

தில்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 'ஜாதிகள் இல்லையடி பாப்பா' என்று நாம் பிள்ளைகளுக்குக் கற்றுத் தருகிறோம். ஜாதிகள் இருக்கும் வரையில், கல்வியில் பிற்பட்டவர்கள், சமுதாயத்தில் பிற்பட்டவர்கள் ஆகியோருடைய நலன்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும், ஜாதியை ஒழிக்கவேண்டுமென்று சொல்லும் தந்தை பெரியார் அவர்கள் கம்ப்யூனல் ஜி.ஓ. கொண்டுவர வேண்டுமென்று போராடியிருக்கின்றார்கள் என்பதை நினைவில் கொண்டு பேசுகின்றேன். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய தமிழ் நாடு அரசாங்கம் சமுதாயத்திலே பிற்பட்டு இருப்பவர்களுடைய, பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டவர்களுடைய, ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காகப் பல திட்டங்களை வைத்திருக்கின்றார்கள். அதை நான் முழுமனதோடு வரவேற்கின்றேன். அதே சமயத்திலே ஜாதியின் பெயரால், மதத்தின் பெயரால் இருக்கக்கூடிய இந்த நிலைமைகள் மாற்றப்பட வேண்டுமென்பதிலே நான் உடன்படுகின்றேன். அதே சமயத்திலே பொருளாதார ரீதியிலே பார்க்கும்போது, ஏழ்மை வாழ்வில் இருக்கக்கூடியவர்கள், வாழ வழியில்லாமல் இருப்பவர்கள், 24 மணி நேரம் உழைத்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயக் கூலிகள், ஏழைப் பாட்டாளிகள், உழைப்பதற்குத் தயாராக இருக்கக்கூடிய ஏழைகள், இவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கெல்லாம், மேல் ஜாதி என்று பிரிக்கப்பட்டு அந்த ஜாதியில் பிறந்து விட்ட ஒரு காணத்தினாலேயே பள்ளிக் கல்விச் சலுகைகள் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையை இந்த நாட்டிலிருந்து அகற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். சரியான வாய்ப்பு அந்தப் பிள்ளைகளுக்குக் கிடைக்காமல் இருக்கின்றது. இந்தக் கொடுமை இந்த நாட்டை விட்டு அகல வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இதுவும் ஒரு கொடுமைதான். ஜாதியிலே பிற்பட்டவர்களாக இருக்கக் கூடியவர்கள், சமுதாயத்திலே பொருளாதார ரீதியிலே முன்னேற வழியில்லை என்பதற்காக அந்தக் காலத்திலே கொண்டுவரப்பட்ட ஒரு ஜாதி முறைதான் அது. சோசலிச தத்துவத்தைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த நாட்டிலே இல்லாதவன், இருப்பவன் என்ற நிலையிலேதான் ஜாதிப் பிரிவினை நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றது. இன்றைக்கு ஜாதிகளை எப்படித் தங்கள் பாதுகாப்புக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றார்கள்? எங்கு சென்றாலும் ஜாதியில் மேட்டுக்குடி மக்கள் இருக்கின்றார்கள். மேட்டுக்குடி மக்கள் கீழே இருக்கக் கூடிய மக்களை தங்களுடைய பண்ணைகளிலே வைத்திருக்கின்றார்கள். அந்தப் பண்ணைகளிலே உழைத்துக்கொண்டிருக்கின்றவனுக்கும் ஒரே சலுகை, பண்ணையினுடைய முதலாளியாக இருக்கக்கூடியவனுக்கும் ஒரே சலுகை. இப்படி இன்றைக்கு இருக்கின்ற இந்தச் சூழ்நிலை மாற்றப்பட்டாக வேண்டும். இது சோசலிச நாடு. உழைக்கின்ற அத்தனைப் பேர்களுக்கும் வேலை கொடுக்கவேண்டியது, அதற்கு உத்தரவாதத்தைக் கொடுக்கவேண்டியது இந்த

1973 நவம்பர் 24]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

அரசின் கடமையாகும். அரசியல் சட்டத்திலே அடிப்படை உரிமையிலே சொல்லப்படாததால்தான் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய ஜனநாயக அரசு எல்லாதரப்பட்ட மக்களுக்கு, உழைப்பவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு ஒரு உத்தரவாதத்தை அளித்து வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்ற அவசியமற்ற ஒரு துர்பாக்கியமான நிலை இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். படிக்கக்கூடிய குழந்தைகளுக்குச் சலுகைகள் கோட்டா முறையில் இருப்பதை நீக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்கின்றேன். எல்லோருக்கும் கல்வி-எல்லோருக்கும் வேலை என்ற அந்தக் கருத்தில் நான் உடன்படுகின்றேன். பல நாடுகளிலே கல்விச் கூடங்களை எடுத்துக்கொண்டு அரசாங்கமே குழந்தைகள் அனைவரையும் பயிற்றுவிக்கக்கூடிய நிலைமையில், அவர்களுக்கு ஹாஸ்டல் வசதிகள் அளிக்கின்ற நிலைமையில் இருக்கின்றது. அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய திறமைகளுக்கு ஏற்றற்போல் உத்தியோகங்களைத் தரக்கூடிய நிலைமை பல நாடுகளிலே அரசியல் ரீதியாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதுதான் நாகரிகமான நாடு ஆகும். தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். இது ஒரு உத்தரவாதமற்ற சமுதாயமாக இருக்கின்றது. அப்படி உத்தரவாதமற்ற சமுதாயத்தில் இருப்பவர்களுக்குச் சொத்துடமையில் ஆறுக் காதல் இருக்கின்றது என்று சொன்னார்கள். சொத்துடமை மீது மட்டுமல்ல, மதத்தின் மீதும் ஆறுக் காதல் கொண்டிருக்கிறார்கள். மதத்தின் கொடுமை, ஜாதியின் கொடுமை இவைகள் இந்த நாட்டை விட்டு அகல வேண்டும். அதை அகற்றுவதற்கு ஒரு புரட்சி கரமான தலைமையினை உருவாக்கி எத்தகைய தியாகங்களைச் செய்தாவது நிச்சயமாக அதை அகற்ற வேண்டிய அளவிற்கு இந்த நாடு நெருக்கடியில் தள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு சொல்லிக்கொள்கின்றேன். ஜாதியின் பெயராலே இருக்கக்கூடிய சலுகைகளை நீக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்கிறேன். காரணம், ஜாதியைக் காட்டி ஏழைகளாக இருக்கக்கூடியவர்களுடைய பிள்ளைகளைக் காட்டிலும், பணக்காரர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள்தான் பிற்பட்டவர்கள் என்ற போர்வையிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் வசதியுள்ள குடும்பத்தினர்தான் அந்தச் சலுகைகளை அனுபவிக்க முடிகிறது. இன்னொரு கொடுமை இருக்கிறது என்று நான் சொல்கின்றேன். உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள் தற்போதுள்ள சலுகை அடைய முடிவதில்லை. உச்ச வருமானம் ரூபாய் 2,500 என்று வைத்திருக்கின்றார்கள். அந்த ரூ. 2,500 சம்பளத்தை அவர்கள் மனுவில் காண்பிக்க வேண்டியிருக்கின்றது. இந்த ரூபாய் 2,500 பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஒரு வருமானம். ஆனால், இன்றைக்குச் சம்பளங்கள் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. பணிக்கமும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இந்த வருமான வரம்பு இன்றைக்கும் ரூ. 2,500 என்று வைக்கப்பட

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1973 நவம்பர் 24]

டிருக்கின்றது. வியாபாரத்தில் இருப்பவர்கள் ஆயிரம் ரூபாய்தான் வருமானம் என்று சொல்லி சான்றுகள் வாங்கிக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். உத்தியோகத்திலே இருப்பவர்களுக்கு அந்தச் சலுகைகள் மறுக்கப்பட்டு வருகின்றன. காரணம் அவர்களால் அவர்கள் வருமான விவரத்தை மறைக்க முடிவதில்லை. ஆதலால் இந்த வருமான உச்ச வரம்பை உயர்த்த வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்திலே பிற்பட்டவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் சார்பாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இதே சமயத்தில், முதலமைச்சர் அவர்கள் பிற்பட்ட மக்களுக்காக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காகப் பாடுபடுவதை அறிவிக்கும்போது நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். ஆனால் இதுவே அடிப்படைப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிடாது. அதே மாதிரி இந்த நாட்டிலே இரண்டிலுமே சேராமல் ஒரு ஜாதியின் பெயரால் மேற்பட்டவர்கள் என்று சொல்லப்பட்டு, அதே சமயத்தில் சமுதாயத்திலே தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கக்கூடிய ஏழைகள், வருமானம் இல்லாத கூலிகளாக இருப்பவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கும் சலுகை அளிக்க வேண்டும். அதை நீங்கள் மறுக்க வேண்டாமென்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்கின்றேன். அந்தச் சலுகைகளை அவர்களுக்கு அளிக்க இந்த நேரத்திலே முதலமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாக மறுக்கமாட்டார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். சாதாரணமாக ஏழைகளை அவர்கள் கணக்கில் கொண்டு, ஏதாவது ஒரு திட்டத்தை வைத்து அந்த ஏழைகள் வாழ்வதற்கு வாய்ப்பினை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். ஹரிஜனங்கள், பார்வார்ட், பேக்வார்ட் வகுப்பினருக்கு இவ்வளவு இடங்கள் பள்ளிக்கூடங்களில், உத்தியோகங்களில் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த இடங்களுக்கு காம்படிசன், போட்டித் தேர்வு நடக்கின்றது. அந்தத் தேர்வில் ஏற்கெனவே முன்னேறியிருக்கின்றவர்கள், கல்வி பெறக்கூடிய சூழ்நிலையில் இருப்பவர்கள், பொருளாதார ரீதியில் நல்லபடியாக இருக்கின்ற காரணத்தால் வெற்றி பெற்றுவிடுகின்றார்கள். ஆனால், ஏழைகளாக, கூலிகளாக எல்லா ஜாதியிலும் இருக்கக்கூடிய தாழ்ந்த ஜாதியில் இருக்கக்கூடியவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்காமல் போய்விடுகின்றது. ஆனால் அதே ஜாதியில் பொருளாதார ரீதியில் மேற்பட்டுள்ளவர்கள் போட்டியில் சுலபமாக வெற்றி பெறுகின்றார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே, இந்தச் சலுகைகள் சம்பந்தமாக 'முற்பட்டவர்கள்', 'பிற்பட்டவர்கள்' என்று சொல்லும்போது அது பொருளாதார ரீதியில் 'முற்பட்டவர்கள்', 'பிற்பட்டவர்கள்' என்றுதான் இருக்க வேண்டும். இன்றில்லாவிட்டாலும் எதிர்காலத்தில் என்றாவதொரு நாள் ஏழைகள் பணக்காரர்கள் என்ற நிலை மாறக்கூடும். ஆனால் இன்றுள்ள சூழ்நிலை இது. இன்று பணக்காரன், ஏழை என்ற பெரும் வித்தியாசங்கள் இருக்கும்போது, அது பொருளாதார அடிப்படையிலே

1973 நவம்பர் 24]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

லேயே அமைய வேண்டுமே அல்லாது, ஜாதி அடிப்படையில் இருப்பது நியாயமாகாது. எல்லோருக்கும் கல்வி, எல்லோருக்கும் உத்தியோகம் என்ற நிலைமைகளை உண்டாக்கும்போது, பாரதிதாசன் பாடினானே, 'எல்லோருக்கும் எல்லாம் எனும் திக்கு நோக்கி செல்லுகிறது இவ்வையம்' என்று, அந்தப் புரட்சிக் கவிஞன் பாடிய கருத்தினைச் செயலாக்கத்தக்க முறையில், நமது இந்திய அரசும் தமிழக அரசும் முன்னின்று பணியாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தமிழக அரசினைத்தான் நான் கேட்டுக்கொள்ள முடியும், கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதை ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை என்று கருதி இதை வலியுறுத்துகின்றேன். பகுத்தறிவு வாதத்தை முன்வைத்து வளர்ந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இன்றைக்கு ஆட்சிப்பொறுப்பில் இருக்கும்போது, இந்தச் சமுதாயக் கொடுமைகள், ஜாதிச் சனியன்கள் இவற்றை அகற்றுவதற்கான முயற்சியில் அரசு ஈடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிருத்துவ மதத்திலுள்ளவர்களுக்குக் கட்டுப்பாடு இருக்கின்றது. முஸ்லீம் மக்களுக்கும் இருக்கின்றது. ஆனால் இந்து சமுதாயத்திலுள்ளவர்கள் விஷயத்தில் அது கொஞ்சம் சரியில்லை என்று அடிகளார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஒற்றுமை-வேற்றுமைகளை எடுத்துக் காண்பிப்பதற்காகத்தான் சொன்னார்களே தவிர, இந்த மூன்றுமே தேவையில்லாத ஒன்று, மனித சமுதாய வளர்ச்சிக்கு இவை தேவையில்லை என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைச் சொல்லுவதில் நான் வெட்கப்படவில்லை. நாட்டிலே ஜாதி மதபேதங்கள் இருக்கும்வரையில் நாடு முன்னேற்றமடைய முடியாது. இக்கருத்தினை ஓரளவிற்கு ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க விதத்தில் இங்கே கூட அமைச்சரவையில் ஒரு சிந்தனை ஏற்பட்டது, ஆனால் பொருளாதாச அடிப்படையில் சலுகைகளைக் கொடுப்பது என்றால், அதை எப்படிச் செயல்படுத்துவது என்பதில்தான் குழப்பமாக இருக்கின்றது என்று சில நேரங்களிலே சொல்லியிருக்கின்றார்கள். எப்படியிருந்தாலும், வசதியற்ற ஏழைகள், பொருளாதாரத்தில் நலிவுற்றவர்கள் இவர்களுடைய நிலைமைகளை நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் நமது அமைச்சரவையும் கருத்தில்கொண்டு ஏழைகளுக்கு இதுவிஷயத்தில் ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜாதி அடிப்படையில் என்று சொல்லும்போது, மிக வசதி படைத்த, பல கிராமங்களுக்குச் சொந்தமான, ஜமீன்தார் குடும்பத்திலிருந்து வந்த காலம் சென்ற டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களும் ஒன்று, அதே ஜாதியில் பிறந்து கூலி வேலை செய்து பிழைத்த குடும்பத்தில் பிறந்த நானும் ஒன்று என்பதில் என்ன நியாயம் இருக்க முடியும் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஏதோ நான் சிறிது கஷ்டப்பட்டுப் படித்து ஆசிரியர் தொழிலுக்குத்தான் என்னை வர முடிந்தது. பின்னர் என்னை வருத்திக்கொண்டு சிறுசேமிப்பினைக்கொண்டு என் உடன் பிறந்தவனைக் கல்லூரியில் படிக்க வைத்தேன். ஆக, ஜாதியின் அடிப்படையில் நாங்கள்

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1973 நவம்பர் 24]

(நானும், டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களும்) இருவருமே ஒன்றாகிவிட முடியுமா? மன்றாடியார் அவர்களும் அவரது பண்ணையிலேயே கூலி வேலை செய்யும் அவரது ஜாதியைச் சேர்ந்த பண்ணையாட்களும் ஒன்றாகி விடமுடியுமா? பெரிய தொழிலதிபர் சேஷசாயி குடும்பத்தில் பிறந்தவரும், அதே ஜாதியைச் சார்ந்த வேறு சிலர் அதே நிறுவனத்தில் தினக் கூலிகளாகப் பணிபுரிகின்றவர்களும் ஒன்றாகி விட முடியுமா? இவர்கள் இருவருக்குமே ஜாதியின் அடிப்படையில் ஒரே விதமான சலுகைகளை அளிப்பது என்பது எந்தவிதத்தில் நியாயமாக இருக்கமுடியும்? மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று அவர்களுடைய சிந்தனைக்கு இதை முன்வைக்கின்றேன். இப்படிப்பட்ட சிந்தனையின் மறுமலர்ச்சி, இன்றைக்கு இந்தத் தீர்மானம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிட்டாலும், என்னைக்காவது மக்களிடையில் ஏற்படத்தான் செய்யும். எனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், ஜாதியின் அடிப்படையில் என்று இல்லாமல், பொருளாதார ரீதியில் வசதியற்றவர்கள், ஏழைகள், இவர்களுக்கென ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வா வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு தலைவர் மணியடித்தார்.)

மேலும் மைனாரிட்டியின் பெயரால், ஜாதி மதத்தின் பெயரால் நடத்தப்படும் பள்ளிகளிலே போதனைகளையும் அறிவுரைகளையும் கல்வியின் பெயரால் அவற்றைத் தடுக்க முடியாத அளவிற்கு மதபோதனைகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இப்படிப் பள்ளிகளிலே இளம் உள்ளங்களிலே மதம் பெருமளவிற்கு ஊடுருவல் செய்கின்றது. இதை நீக்குவதற்கு அரசு முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, ஏழை மக்களுக்கு பொருளாதார அடிப்படையிலே நீதி வழங்க வேண்டுமென்று கூறும் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கணக்கிலெடுத்துக் கொண்டு இன்றைக்கு தனியார் தீர்மானமாக வருவதை அரசு நிறைவேற்ற யோசித்தாலும், எதிர் காலத்தில் அதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டு வா வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இப்போது எடுத்துக்கொண்டுள்ள தனி நபர் தீர்மானங்களிலே முதல் தீர்மானத்தின்மீதான விவாதமே இன்றைய நாள் முழுவதும் சென்று விடும் என்ற நிலைமையில், மேற்கொண்டு இரண்டு தீர்மானங்களும் பட்டியலில் இடம் பெற்றிருக்கின்ற காரணத்தினால், அவற்றின் மீதான விவாதங்களை வரும் வியாழன் அன்று அதாவது 29--11--1973 அன்று வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற கருத்து சொல்லப்படுகின்றது. இக்கூட்டத் தொடரின் நிகழ்ச்சி நிரலில் 29--11--1973 அன்று கூட்டம் இல்லை என்பதற்கு பதிலாக அன்றைக்கு மேலவைக் கூட்டம் நடப்பதாக எடுத்துக்கொண்டு மற்ற இரண்டு தீர்மானங்களை இதே வரிசைமுறையில் அன்றைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று கருதுகின்றேன்.

1973 நவம்பர் 24]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இதை அவை அனுமதிக்கின்றதா?

அவை அனுமதியின் பேரில் 29—11—1973 அன்று இந்த இரண்டு தீர்மானங் களும் இதே வரிசை முறையில் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று அறிவிக்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சந்தோஷம் அவர் கள் கொடுத்துள்ள இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது பேசுவதாக நான் முதலில் இல்லை. ஆனால் இன்று இங்குள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது பேசியதைப் பார்த்த பிறகு, அவர்களுடைய உணர்ச்சி களைக் கவனித்தபிறகு, இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது நானும் பேசலாம் என்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டு இப்போது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று கருதுகின்றேன்.

எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் கடந்த சில நிமிஷங்களாக யார் பேச இருக்கிறார் என்று பார்த்து, அவர் இதைத்தான் பேசுவார் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றார். காரணம் பேசப்போகின்றவர் யார் என்று தெரிவித்துவிட்டால், இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது அவருடைய கருத்து இதுவாகத்தான் இருக்கும் என்று கண்டுபிடிக்க முடியும் என்ற எண்ணத்தில் அவர்கள் அதைச் சொல்லுகின்றார்போலும். பேச இருக்கின்ற உறுப்பினர் மேல்வகுப்பினராக இருந்தால், இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுவார், பிற்பட்ட வகுப்பினைச் சார்ந்தவராக இருந்தால் அவர் இந்தத் தீர்மா னத்தை எதிர்த்துப் பேசுவார், மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினைச் சார்ந்தவராக இருந்தால் மிகவும் கண்டித்து எதிர்த்துப் பேசுவார் என்று, அவர் கொண்டுள்ள சோஷலிசக் கருத்தின் அடிப்படையிலே, அவர் புரிந்துகொண்டுள்ள சோஷலிசக் கருத்தின் அடிப்படையிலே, அவர் தம்முடைய தத்துவத்தை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றார். அது அவர்களுடைய கணிப்பாக இருக்கட்டும். அது பிரச்சினை இல்லை. ஆனால் நான் சொல்ல விரும்புவது, இந்தப் பிரச்சினை மீது இப்படிப்பட்டதொரு நீண்ட விவாதம் வந்திருக்கத் தேவையில்லை. நமது மதிப்பிற்குரிய நண்பர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைச் சரியாகப் படித்தார்களா,

412 கல்விச் சலுகைகள் ஏழை மற்றும் சமுதாயத்தில் பின் தங்கிய நிலையிலிருக்கும் மாணவர்கள் அனைவருக்கும் நீட்டிக்கப்படுவது

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1973 நவம்பர் 24]

அல்லது நான் புரிந்துகொண்டதைப்போல அவர்கள் புரிந்துகொண்டார்களா அல்லது அவர்கள் புரிந்துகொண்டதைத்தான் நான் புரிந்துகொள்ளவில்லையா என்று தெரியவில்லை. மதிப்பிற்குரிய திரு. சந்தோஷம் அவர்கள், 'ஜாதி சமயம் பாராமல், கல்விச்சலுகை, படிப்பு, பண உதவி இவைகளெல்லாம் ஏழை மற்றும் சமுதாயத்தில் பின்தங்கியுள்ள மாணவர்கள் அவ்வளவு பேருக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும்' என்றுதான் சொன்னார்களே தவிர, இப்போது பின் தங்கிய நிலையில் உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வரும் சலுகைகளை நிறுத்தி விட வேண்டும் என்ற கருத்தோடு அவர் எதையும் சொல்லவில்லை. 'ஜாதி சமயங்கள் இவற்றைப் பாராது' என்றுதான் இருக்கிறது.

ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் : தலைவரவர்களே, பொருளாதார அடிப்படையில் சலுகைகளைக் கொடுப்பது என்று வைத்துக்கொண்டால், பல சிக்கல்கள் வருகின்றன என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, இப்போது சமுதாயத்தில் பின் தங்கியவர்கள் என்பவர்களுக்குப் பல சலுகைகளும் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. கல்வித் துறையில் சலுகைகள், ப்ரொபேஷனல் காலேஜ்களில் அதாவது மருத்துவக் கல்லூரிகள், பொறியியல் கல்லூரிகள் இவற்றில் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை என்று பல சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இன்னும் "Madras Educational Rules"-ல் வைத்துள்ள லிஸ்ட்படி பல சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. பி.யு.சி. வரையில் எல்லோருக்கும் இலவசப் படிப்பு என்றாலும், அதற்கு மேலே பலருக்கு "Educational Concessions" என்றெல்லாம் கொடுக்கிறோம். இதைத் தவிர "Welfare Department"-ன் மூலம் அவர்கள் தனியாகக் கொடுக்கின்றார்கள். பிறகு Tamil Nadu "Public Service Commission" மூலம் தனியாகப் பட்டியல் வைத்து அவர்களும் சில "Concessions" கொடுக்கின்றார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் கேட்பதெல்லாம் ஏழைகளாக, வசதிக் குறைவாக உள்ளவர்களுக்கெல்லாம் இந்தச் சலுகைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான். மாண்புமிகு நண்பர்கள் யாரும் இங்கே இந்த நியாயமான கோரிக்கையை, வசதியற்றவர்களுக்கு ஏழைகளுக்கு இந்தச் சலுகைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதிலே பிரச்சினை எழத் தேவையில்லை. வசதியற்ற ஏழைகளுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதானே பிரச்சினை? ஆகவே அதைக் கொடுக்கக்கூடாது என்ற அபிப்பிராயம் எழ வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற கருத்தை மட்டும் தெரிவித்துக் கொண்டு நான் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

1973 நவம்பர் 24]

* மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : அவைத் தலைவரவர்களே, இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் பெரும்பாலும் அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கும் வகையிலே கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் இப்போது பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்ன சலுகை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறதோ, அதைத் தடை செய்யாமல் மேற்கொண்டு ஏழைகளாக உள்ள எல்லோருக்கும் அளிக்க வேண்டுமென்பது அவர்களின் நோக்கம் என்று தெரிவித்தார்கள். இதில் அதிகமான விவாதத்திற்கு இடமில்லை. காரணம், இந்த அரசினுடைய கொள்கையே பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய பொருளாதார நிலைமையை விரைவிலே உயர்த்தி ஏற்றத் தாழ்வு இல்லாத ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்பது தான். இதை நீங்கலும் அறிந்திருப்பீர்கள். ஆனாலும் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஜஸ்டிஸ் கட்சி இந்த மாநிலத்தில் ஆண்டு கொண்டிருந்தபோது கம்யூனல் ஜி.ஓ. என்ற ஒரு ஆணையைக் கொண்டு வந்தார்கள். இங்கேயுள்ள உறுப்பினர்களை நான் கேட்டுக்கொள்வேன். இந்த கம்யூனல் ஜி.ஓ. நடைமுறைக்கு வருவதற்கு முன்னால் சமுதாயத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரின் வாழ்க்கை நிலை எப்படி இருந்தது, எந்த வகுப்பாருக்குச் சலுகைகள் இருந்தன என்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். கம்யூனல் ஜி.ஓ. வந்த பிறகு தான் நம் நாட்டிலுள்ள மக்கள் அனைவரும் ஏற்றத் தாழ்வின்றி வாழ வேண்டுமென்ற நிலை உருவாயிற்று. தமிழக அரசும் இதைத் தொடர்ந்து சலுகைகளை அளித்து வருகின்றது. ஆனால் உடனே இதை ரத்து செய்ய வேண்டும், இதில் மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் சொன்னார்கள். அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்வேன். இதை ஏற்றுக்கொள்வதாக இருந்தால் கூட, இது இப்போதைக்குத் தேவையில்லை என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். எவ்வளவோ காலம் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், எவ்வளவோ தொல்லைகளை அனுபவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கழக அரசு அமைந்த பிறகு, அதில் தனி அக்கறை காட்டியதன் விளைவாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னது போல, சட்டநாதன் கமிட்டி அமைத்து, அது ஒரு ஆண்டுக் காலம் தமிழ் நாட்டைச் சுற்றுப்பயணம் செய்து பரிந்துரைகள் தந்திருக்கிறது. அவைகளை ஒவ்வொன்றாக நிறைவேற்றி வருகிறோம். இந்தச் சபையில் அரசின் சார்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முற்போக்கு சமூகத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டு வரும்படியான உரிமைகளை பாதிக்காது என்ற உத்தரவாதத்தை

[திரு. என். வி. நடராசன்]

[1973 நவம்பர் 24]

அளிக்கிறேன். வசதியாக இருப்பவர்களைக் கீழே தள்ள வேண்டுமென்பது எங்கள் எண்ணம் அல்ல. பின்னால் தங்கியிருக்கும்படியான மக்களை அவர்களுோடு கொண்டு வந்து சேர்க்க வேண்டும் என்பது நமது அரசின் நோக்கமாகும். சமதர்மம் பேசுகிறோம். அதற்கு முன்னதாகச் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் என்ன? இன்னும் சில கிராமங்களில் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் எவ்வளவோ தொல்லைகளுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். அரிஜன மக்கள் கொடுமைக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். இதை எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம், இந்த அரசு முடிவு செய்துள்ள இந்தக் கொள்கையை எந்த வகையிலும் மாற்றுவதற்கில்லை. நண்பர் திரு. சந்தோஷம் அவர்களுடைய எண்ணத்தை கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம், நடைமுறையில் நிதி நிலைமைக்கேற்ப கொண்டு வருகிறோம் என்ற உத்தரவாதத்தைத் தந்து, அவர்தமது தீர்மானத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருவாளர்கள் கோலப்பன் அவர்களும், சந்தோஷம் அவர்களும், சக்திமோகன் அவர்களும், முத்துசாமி அவர்களும், அறிவழகன் அவர்களும் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். இப்படி இரு தரப்பார் கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டன. அவை ஒரு நல்ல கருத்தாக, துணையாக அமைந்திருக்கின்றன. எனவே, எவ்வளவுதான் அரசியல் அபிப்பிராய பேதம் இருந்தாலும், இதிலே அரசியல் அபிப்பிராய பேதத்தைச் சிறிதும் உறுப்பினர்கள் காட்டாதது வரவேற்கத்தக்கதாகும். இன்று பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் ஓரளவு தலை நிமிர்ந்து நிற்கிறார்கள். பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் இன்னும் வசதிகள் பெற்று சமுதாயத்தில் ஒரே அணியாக நின்றால்தான், சமதர்மத்தை நாடிச் செல்வதற்கு முடியும் என்பது அரசினுடைய எண்ணமாகும். இதை உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஜாதி ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்பது எங்களுக்குப் பிடிக்காத ஒரு கொள்கை அல்ல. தந்தை பெரியார் தலைமையில் நாங்கள் நீண்ட காலமாகத் தொடர்பு கொண்டும், சுய மரியாதை இயக்கத்தில் பணியாற்றியும் இது எங்கள் உடலில் ரத்தத்தில் ஊறிப்போன ஒன்று, இதை மாற்ற முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நீதிக் கட்சி கொண்டுவந்த வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் 15 ஆண்டுக் காலம் இருந்தது. இன்னும் ஒரு 5 ஆண்டுக் காலம் நடைமுறையில் இருந்திருந்தால் வசதியாக இருந்திருக்கும்.

1973 நவம்பர் 24] [திரு. என். வி. நடராசன்]

பொருளாதார அடிப்படையிலே எல்லோருக்கும் சலுகை வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கூறப்பட்டது. நான் கேட்கிறேன். ஒருவருக்கு எவ்வளவு வருவாய் என்பதை எப்படிக் கண்டுபிடிப்பது? வேறு எதையாகிலும் கண்டு பிடிக்கலாம். வருவாய் என்ன என்பதைக் கண்டுபிடிப்பது எவ்வளவு சிரமம் என்பதை நான் உங்களுக்கு எடுத்துக் கூற வேண்டியதில்லை. இப்போதுள்ள முறை இன்னும் 5 ஆண்டுக் காலத்திற்கு அப்படியே தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப் படுமானால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சந்தோஷம் தெரிவித்த கருத்து நடைமுறைக்கு வருவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். வேண்டுமானால் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு இப்படி அர்த்தம் கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன். விரைவிலே ஜாதிகள் ஒழிந்து, எல்லோருக்கும் சம நிலையிலே சலுகைகள் தர வேண்டும், பாதுகாப்பு தரவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தாலும் அப்போதைக்கு இப்போதே சொல்லி வைத்தேன் அரங்கமா நகருளானே என்ற பாடலுக்கேற்ப இப்படிச் சொல்லியிருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். அந்த வகையிலே முற்போக்கு நிலையில் உள்ளவர்களின் உரிமைகள் சிறிது கூட பாதிக்கப் படாது என்ற உத்தரவாதத்தைத் தருகிறேன். இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கடந்த 5, 6 ஆண்டுகளாகத் தான் பிறப்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு வெவ்வேறு சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. உறுப்பினர் திரு. கோலப்பன் பேசும்போது, முற்போக்காக உள்ளவர்களுக்கு பொருளாதார அடிப்படையிலே உதவி கூடவே கூடாது என்று சொன்னார்கள். நான் அவருக்கும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். காலத்தினுடைய தீர்ப்பை யாரும் புறக்கணிக்க முடியாது. கால வேகத்தை யாரும் தடுக்க முடியாது. எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற இந்தக் கோரிக்கையை மனதில் வைத்துப் பணிபாற்றினால், காலம் வரும்போது ஒரே சமமாக நூடும், மக்களும் நல்ல நிலைமையில் இருந்தால், இந்தத் தீர்மானத்திற்கு உயிரோட்டமாக இருக்கும். இதை அரசு நினைவில் வைத்துக்கொள்ள முடியுமென்று கருதுகிறேன். இங்கு அடிகளார் அவர்கள் இப்போது தரப்படும்படியான சலுகைகள் தொடர்ந்து தரப்பட வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்திக் கூறினார்கள். நண்பர் திரு. அறிவுமுகன் அதே போல எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்வேன். இந்தக் கட்சி ஆட்சி பீடத்தில் இருக்கும் வரையில், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பிறப்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் தகுந்த பாதுகாப்பு அளிப்பதுதான் எங்களுடைய சமுதாயக் கொள்கை என்பதை வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். அதே நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சந்தோஷம்

[திரு. என். வி. நடராசன்]

[1973 நவம்பர் 24]

அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களை அரசு நிச்சயமாக மனதில் கொள்ளும். எத்தனை காலத்திற்கு தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் என்று இருக்கும்படியான நிலைமை இருக்க வேண்டும்? விரைவிலே இந்த வித்தியாசம் ஒழிந்து, ஜாதியிலே ஏற்றத் தாழ்வு ஒழிந்து, சமுதாயம் ஒன்றுபடவேண்டுமென்பது இந்த அரசின் எண்ணமாகும். இந்தியாவிலே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இது போன்ற ஒரு நிலை இல்லை. இந்தியாவிற்கே வழி காட்டியாக நமது அரசினுடைய கொள்கை இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே ஆணவத்தோடு சொல்லவில்லை, பொறுமையோடு, பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்பேர்ப்பட்ட காரியங்களுக்கு நீங்களெல்லாம் ஆதரவு தரவேண்டுமென்று எடுத்துக் கூறி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சந்தோஷம் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்த மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, பி.யு.சி. படிக்கிற வரையிலே பிற்பட்ட ஜாதியாக இருந்தாலும் முற்போக்கு ஜாதியாக இருந்தாலும் எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி என்று இருக்கிறது. பிற்பட்டவர்களுக்கு கொடுக்கக் கூடிய சலுகைகளை அப்படியே வைத்துக்கொண்டு முற்போக்கு ஜாதியில் உள்ள ஏழைகளுக்குச் சலுகை கொடுக்கக் கூடாதா என்பது என் கேள்வி, இதற்கு மாண்புமிகு அடைச்சரவர்கள் பதில் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு ஏற்கெனவே பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். முற்போக்கு அடைந்த சமுதாயத்தில் இருக்கிறவர்களுக்குச் சலுகை அளித்தால், அது இரண்டுங்கெட்டான் நிலைமையை ஏற்படுத்தும். இதனால் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் கோபம் ஏற்படும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் கோபம் ஏற்படும். ஆனால் இதைச் செய்ய வேண்டிய காலத்தில் நிச்சயமாக இந்த அரசு செய்யும், என்னுடைய எண்ணமும் அதுவே தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. டி. சந்தோஷம் : தலைவரவர்களே, உடனடியாக இதிலே ஒரு முடிவு எடுத்துவிட வேண்டும், அல்லது முடிவு எடுத்துவிட முடியும் என்று இந்தத் தீர்மானத்தை நான் கொடுக்கவில்லை. அரசாங்கத்தை ஒரு புதிய முறையில் சிந்திக்க வைக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்தேன். எனது அண்டையில் அமர்ந்திருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோலப்பன் அவர்கள் உணர்ச்சி வசப்பட்டு, கலைஞர் ஆட்சியில் உள்ள

1973 நவம்பர் 24]

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

நல்ல திட்டங்களை முறியடிக்கும் நோக்கத்தோடு இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்து விட்டேன் என்று கூறினார்கள். நிச்சயமாகக் கூறுகிறேன். கலைஞர் ஆட்சியில் உள்ள நல்ல திட்டங்களாகட்டும், அல்லது எந்த ஆட்சியில் உள்ள நல்ல திட்டங்களாகட்டும், அவைகளை நான் வரவேற்கிறேன். கலைஞர் ஆட்சியில் வந்த நல்ல திட்டங்களைப் பாராட்டுகிறேன். அவைகளுக்காக நன்றி தெரிவிக்கிறேன். இன்னும் சில ஏழைகளுக்குச் சில சலுகைகள் வழங்க வேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய கோரிக்கை. ஏழைகளுக்கு இன்னும் சிறிது நன்மைகளைச் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையின் பேரில், இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்தேன். இந்த ஆட்சியின் நல்ல திட்டங்களை முறியடிப்பதற்காகக் கொடுத்ததாகப் பேசுவது தவறு.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அறிவுழகன் அவர்களும் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களும் ஹரிஜன கிறிஸ்தவர்களுக்காக இந்தத் தீர்மானம் போடப்பட்டதுபோல் பேசினார்கள். நிச்சயமாக அந்த அடிப்படையில் போடப்படவில்லை. என்னிடம் பல ஹரிஜன கிறிஸ்தவர்கள், ஹிந்து ஹரிஜன்கள் தொடர்பு வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பொருளாதார நிலையில் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறார்கள். இரண்டு பேருமே தீண்டப்படாதவர்களாகத்தான் கருதப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகைகள் கிடைக்க வேண்டும் என்று இந்தத் தீர்மானம் போடப்பட்டது. தீண்ட ஆழ்ந்த சிந்தனைக்குப்பிறகு, இந்த நோக்கம் உயர்ந்ததாக இருக்கும் என்று முடிவுசெய்து இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டது. மதச்சார்பற்ற அரசாங்கம் என்பது நல்லதொரு லட்சியம், தேவையான லட்சியம், அடிப்படையான லட்சியம். அந்த லட்சியத்தைக் கடைப்பிடித்துத்தான் இந்தத் தீர்மானம் அமைந்திருக்கிறது என்பது என்னுடைய கருத்து. ஜாதி, மதம் என்ற அடிப்படையில் மட்டும் சலுகைகள் அளிப்பது அந்த லட்சியத்திற்கு முரணாக இருக்கும். பொருளாதாரத்தில் கீழ் நிலையில் உள்ளவர்களுக்கும் சமுதாயத்தில் கீழ் நிலையில் உள்ளவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகைகள் நீடிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்கும்போது, வேறு ஒருவருக்கும் கிடைக்கக்கூடாது என்பது நோக்கமாகாது. அதே சமயத்தில் கலெக்டராக ஒரு ஹரிஜன், ஒரு பிராமணன், ஒரு

418 கல்விச் சலுகைகள் ஏழை மற்றும் சமுதாயத்தில் பின் தங்கிய நிலையிலிருக்கும் மாணவர்கள் அனைவருக்கும் நீட்டிக்கப்படுவது

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

[1973 நவம்பர் 24]

கிறிஸ்தவர் இருக்கிறார் என்றால், இந்த மூன்று பேர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கும் எம்.எஸ்.ஸி. படிப்புக்கு இடம் கிடைக்கும்; அந்த பிராம்மணர் அல்லது கிறிஸ்தவர் வெளியேயிருந்து மனுப் போட்டால் கிடைக்காது. அந்தச் சூழ்நிலை நீடிக்க வேண்டுமா என்பதுதான் என் கருத்து. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய கருத்தைப் புரிந்துகொண்டார்கள் என்று தெரிந்துகொண்டேன். நம்முடைய அரசு ஒரு பெரிய லட்சியத்தை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. சமதர்ம சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று பாடுபட்டு வருகிறது. அப்படி இருக்கையில் எத்தனை நாட்களுக்கு இந்த ஜாதி, மத அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும்? முடிவு செய்தாக வேண்டும் அல்லவா. அரசு இதுபற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். ஒரு சமுதாயத்தில் பிறந்ததற்காக, அந்தக் குற்றத்திற்காக சலுகைகள் இல்லையென்று சொல்வது வேண்டாம். அவர்களுக்கும் முன்னே வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட வகையில் வசதிகள் செய்து கொடுக்க அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த உறுதி மொழியை விரைவில் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தீர்மானம், அவையின் அனுமதிபுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் 26—11—1973 அன்று மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

100. Annual Report of the Tamil Nadu Khadi and Village Industries Board for the year 1971-72 in Tamil. [Laid on the table of the House under section 24 (3) of the Tamil Nadu Khadi and Village Industries Board Act, 1959 (Tamil Nadu Act 18 of 1959).]